

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับเอกสารโครงการเช่ารถ จำนวน ๔ โครงการ

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอสำเนาเอกสารโครงการเช่ารถ จำนวน ๔ โครงการ ที่รับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๒ ชุด

กองพลธิการและสรรพาวุธ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ๐๐๐๙.๑๑/๒๑๖๗ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้สั่งการตามความเห็นของคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่สั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเนื่องจากเป็นเอกสารตามความในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์ คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นายกรัฐมนตรี (นายสมัคร สุนทรเวช) ในขณะนั้นได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีผู้อุทธรณ์ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๓ กรณี ซึ่งมีเรื่องโครงการเช่ารถ จำนวน ๔ โครงการรวมอยู่ด้วยและคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ให้ผู้อุทธรณ์มาปฏิบัติ ราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรี และในขณะเดียวกัน พลตำรวจเอก ก. รัชชาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในขณะนั้น ได้มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๑ (มค)/๑๐๗ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะทำงานเก็บรักษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อ จัดจ้างในเรื่องโครงการเช่ารถ จำนวน ๔ โครงการ และโครงการที่มีวงเงินงบประมาณสูงกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป เพื่อให้การ ดำเนินการสอบสวนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการสอบสวน ขอเอกสารประกอบการออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่ได้รับการปฏิเสธ และเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีและปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขอสำเนาร้องเรียน และเอกสารประกอบการออกคำสั่งดังกล่าวต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ตอบปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอสำเนาเอกสาร โครงการเช่ารถ จำนวน ๔ โครงการ ที่รับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๒ ชุด แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือเอกสารโครงการเช่ารถ จำนวน ๔ โครงการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใส ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งการเปิดเผยเอกสารหลักฐานดังกล่าวไม่อาจทำให้ข้อมูลเปลี่ยนแปลงไปและไม่ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารบางส่วนที่เกี่ยวกับ โครงการเช่ารถของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร

ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปะปนอยู่ในข้อมูลดังกล่าว เช่น บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ประมวลให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ประมวลให้ปกปิดไว้

นายสมยศ เชื้อไทย

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายอิทธิพล โตมรศักดิ์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

นายสุพจน์ ไพบุลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้ และลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
 สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
 ที่ สค ๘๓/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารกลาง กรมทรัพยากรน้ำเกี่ยวกับรายชื่อผู้อยู่ในหลักเกณฑ์
การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารกลาง กรมทรัพยากรน้ำ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ข้าราชการกรมทรัพย์สินทางปัญญามีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง กรมทรัพย์สินทางปัญญา ขอสำเนาบันทึกเรื่อง การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ประจำปี ๒๕๔๘ พร้อมรายชื่อผู้อยู่ในหลักเกณฑ์การขอพระราชทานฯ และสำเนารายชื่อผู้ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา ภาค ๔ ปี ๒๕๔๘ เพื่อทราบถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์

สำนักบริหารกลาง กรมทรัพยากรน้ำมีบันทึก ที่ ทส ๐๖๐๑.๑๑/๒๔๒๐ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้พุทธณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า บันทึกเรื่อง การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ประจำปี ๒๕๔๘ มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นเพียงการบริหารภายในของกรมทรัพยากรน้ำที่จะต้องดำเนินการ และเป็นขั้นตอนหนึ่งของการปฏิบัติราชการในการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การเปิดเผยจะเป็นการรุกราล้ำสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร อันเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับรายชื่อผู้ที่ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้นสามารถตรวจสอบได้จาก รายชื่อที่ปรากฏและลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. ๒๕๔๘/พ.ศ. ๒๕๔๙

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ ออรรถณัฏฐ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาข้ออุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารกลาง กรมทรัพยากรน้ำ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักบริหารกลาง กรมทรัพยากรน้ำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ประจำปี ๒๕๔๘ สำนักบริหารกลางมีบันทึกที่ ทส ๐๖๐๑.๑๑/๒๕๒๐ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักบริหารกลาง แจ้งว่า หากเห็นว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นแล้ว ผู้อุทธรณ์ขอทราบเพียงว่า ในปี ๒๕๔๘ มีชื่อผู้อุทธรณ์อยู่ในบัญชีรายชื่อที่ขอพระราชทานฯ ของสำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๔ หรือไม่ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมายังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักบริหารกลาง กรมทรัพยากรน้ำ พิจารณาคำขอของผู้ותרณ์ตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ แล้วมีบันทึกที่ ทส ๐๖๐๑.๒/๓๐๑๔ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ותרณ์ แจ้งว่าได้ตรวจสอบ ก.พ. ๗ แล้วปรากฏว่า ผู้ותרณ์ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นจตุรภรณ์มงกุฎไทย (จ.ม.) ในปี ๒๕๔๕ ส่วนปี ๒๕๔๘ กรมทรัพยากรน้ำได้ย้ายที่ทำการใหม่ เอกสารหลักฐานประกอบตามที่ผู้ותרณ์ร้องขอหาไม่พบ อย่างไรก็ดี กรมทรัพยากรน้ำได้ขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นตริภรณ์มงกุฎไทย (ต.ม.) ให้ผู้ותרณ์ในปี ๒๕๕๐ ผู้ותרณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการร้องเรียนว่าข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอเป็นเอกสารทางราชการซึ่งมีระยะเวลาในการเก็บรักษาและทำลายตามระเบียบราชการ ผู้รับผิดชอบต้องมีความผิดทางวินัยหากทำเอกสารสูญหาย จึงขอให้พิจารณาตรวจสอบความมีอยู่ของเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการโดยคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการกรณีร้องเรียนให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ มีหนังสือถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ในปี ๒๕๔๘-๒๕๔๙ กรมทรัพยากรน้ำได้เสนอชื่อผู้ขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ประจำปีหรือไม่ อย่างไร ซึ่งสำนักกษัตริย์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๘/ท ๔๓๐ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ แจ้งว่า ได้ตรวจสอบแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้แก่ผู้ขอ และคณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำชี้แจงข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ ผู้แทนชี้แจงว่า ได้ค้นหาเอกสารที่กรมทรัพยากรน้ำแล้วไม่พบ คณะกรรมการฯ ขอให้ผู้แทนไปตรวจสอบเอกสารจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แล้วมอบให้คณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งต่อมาสำนักบริหารกลาง กรมทรัพยากรน้ำ มีบันทึก ที่ ทส ๐๖๐๑.๒/๒๑๔ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ขอแจ้งว่า ได้มอบหมายเจ้าหน้าที่ให้ ค้นหาเอกสารจากกรมทรัพยากรน้ำและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ขณะนี้ได้ตรวจพบแล้ว และส่งสำเนานบันทึกของสำนักงาน ทรัพยากรน้ำภาค ๔ ที่ ทส ๐๖๑๔/๓๙๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ให้แก่ผู้ขอ โดยสำเนาดังกล่าวถ่ายจากเอกสารสำเนา คู่ฉบับที่มีอยู่ที่สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้ขอมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แจ้งว่า สำนักบริหารกลาง กรมทรัพยากรน้ำ ได้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมให้ผู้ขอทราบ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ผู้ขอ ต้องการ กล่าวคือ เอกสารดังกล่าวมิใช่เอกสารที่อยู่ในความครอบครองของกรมทรัพยากรน้ำ ผู้ขอจึงได้ส่งเอกสารดังกล่าว คืนยังต้นทางที่ส่ง และแจ้งว่ายังมีความประสงค์ที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องจากกรมทรัพยากรน้ำอยู่ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔ เป็นส่วนราชการภายในของกรมทรัพยากรน้ำ การที่ข้อมูลข่าวสารอยู่ที่สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔ ก็น่าจะหมายถึงอยู่ที่กรมทรัพยากรน้ำนั่นเอง จึงได้สอบถามผู้ขอเพิ่มเติมและได้รับคำชี้แจงด้วยวาจาว่า ข้อมูลข่าวสาร ที่ต้องการคือสำเนาที่ถ่ายจากเอกสารซึ่งเป็นบันทึกต้นฉบับที่สำนักงานทรัพยากร น้ำภาค ๔ ได้เสนอต่อกรมทรัพยากรน้ำ ซึ่งสำนักบริหารกลางได้ลงเลขทะเบียนรับไว้เพื่อดำเนินการต่อไป มิใช่สำเนาที่ถ่ายจากเอกสาร สำเนาฉบับที่มีอยู่ที่สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔ เนื่องจากในปี ๒๕๔๘ ไม่มีการเสนอชื่อผู้ขอเพื่อขอพระราชทาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามสิทธิที่พึงมี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอต้องการ คือ สำเนานบันทึกสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๔ ที่ ทส ๐๖๑๔/๓๙๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่สำนักบริหารกลางได้ลงเลขทะเบียนรับไว้ ซึ่งปรากฏจากการให้ถ้อยคำของผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำที่ได้ ชี้แจงต่อ คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการกรณีร้องเรียนให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐว่าได้ค้นหาเอกสาร ไม่พบ กรณีดังกล่าวจึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับความมีอยู่ของเอกสาร มิใช่พิจารณาเกี่ยวกับการมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการพิจารณาเกี่ยวกับความมีอยู่ของเอกสารนั้นไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา วินิจฉัยตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันราชประชาสมาสัยเกี่ยวกับการจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันราชประชาสมาสัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ป. ซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมการเสนอราคาในการสอบราคาจ้างก่อสร้างปรับปรุงอาคารของสถาบันราชประชาสมาสัย จำนวน ๓ งานก่อสร้าง ตามเอกสารการสอบราคาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๒ มีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสถาบันราชประชาสมาสัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมูลงานดังกล่าว ซึ่งได้ทำการเปิดซองไปเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

สถาบันราชประชาสมาสัยมีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๐๖.๕๐๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ จัดส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ ประกอบด้วย (๑) สรุปผลการสอบราคาของคณะกรรมการฯ เปิดซองสอบราคา (๒) ประกาศผลการสอบราคา (๓) ประกาศผลผู้มีสิทธิได้รับคัดเลือกให้เปิดซองสอบราคา (๔) เอกสารของบริษัท ก. จำกัด และ (๕) สำเนาหนังสือเลขที่ TTC ๐๐๑-๐๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. และต่อมาได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๐๖๑/๖๗๔ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. โดยให้เหตุผลว่า ห้างฯ ไม่ยินยอมให้คัดสำเนาเอกสารของห้างฯ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันราชประชาสมาสัยประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กรมควบคุมโรคออกประกาศลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๒ เรื่อง สอบราคาจ้างก่อสร้างปรับปรุงอาคาร จำนวน ๓ รายการ ตามเอกสารสอบราคาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๒ กำหนดยื่นซองสอบราคาในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ - ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ปรากฏว่ามีผู้ยื่นซองสอบราคา จำนวน ๙ ราย ซึ่งรวมถึงห้างหุ้นส่วนจำกัดประเทืองก่อสร้างด้วย ต่อมากรมควบคุมโรคได้ประกาศผลการสอบราคา ตามประกาศลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ว่า สถาบันราชประชาสมาสัยได้พิจารณาสั่งจ้างก่อสร้างปรับปรุงอาคารพักผู้ป่วยชาย อ. ๖ จำนวน ๑ รายการ จากบริษัท ก. จำกัด และพิจารณาสั่งจ้างก่อสร้างปรับปรุงภูมิทัศน์ ถมดิน ปูบล็อกไฟฟ้า ระบบประปาโรงเก็บผักขยะ และงานก่อสร้างปรับปรุงอาคารโรงอาหารสำหรับผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ รวม ๒ รายการ จากห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการสอบราคาจ้างก่อสร้างปรับปรุงอาคารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบราคาจ้างก่อสร้างปรับปรุงอาคาร จำนวน ๓ รายการ ของกรมควบคุมโรค ตามเอกสารสอบราคาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๒ นั้น ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยมีผู้ชนะการสอบราคา คือ บริษัท ก. จำกัด จำนวน ๑ รายการ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. จำนวน ๒ รายการ สถาบันราชประชาสมาสัยได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบราคาและข้อมูลข่าวสารในส่วนบริษัท ก. จำกัด ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะในส่วนข้อมูลข่าวสารของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ที่หน่วยงานได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบด้วย (๑) ใบเสนอราคาลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ (๒) หนังสือชี้แจงการเสนอราคา (๓) ใบแสดงปริมาณงานวัสดุและงานก่อสร้าง (๔) หนังสือรับรองของบริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัด (๕) บัญชีรายชื่อกรรมการผู้จัดการ/ห้างหุ้นส่วนจำกัด และผู้มีอำนาจควบคุม และ (๖) หนังสือรับรองผลงานก่อสร้าง ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการ เป็นเอกสารที่ผู้ยื่นซองสอบราคาต้องยื่นประกอบการเสนอราคาจ้างต่อหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ และไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มา

โดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการสอบราคาจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของสถาบันราชประชาสมาสัย ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมยื่นของสอบราคาจ้างด้วย จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ บัตรประจำตัวประชาชนของหุ้นส่วนผู้จัดการและผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. รวมอยู่ด้วย การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สถาบันราชประชาสมาสัย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชน

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉนิก

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ เกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ประกันตน

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความของนางสาว ก. มีหนังสือ ที่ ๒.๐๙๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ขอรบว่า ปัจจุบันนางสาว ข. ทำงานอยู่ที่ใด

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๓/๑๕๑๒๓ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๐ ว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งคนได้มาหรือล่วงรู้ เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” ดังนั้น ข้อมูลสถานที่ทำงานของนางสาว ข. ถือเป็นข้อมูลที่นายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ จึงไม่สามารถที่จะให้ข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๑๑๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนางสาว ก. เป็นโจทก์ฟ้องนางสาว ข. จำเลย ตามสัญญากู้ยืม ต่อมาศาลแขวงพระนครเหนือมีคำพิพากษาคัดพิพากษาตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๙๓๐/๒๕๕๑ ให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์เป็นเงินจำนวน ๑๑๖,๓๖๕.๕๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยย้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๐๕,๕๐๐ บาท นับตั้งจากวันฟ้อง (ฟ้องเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑) เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๐๙๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ขอรบว่าปัจจุบันนางสาว ก. ทำงานอยู่ที่ใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการบังคับคดีกับจำเลย แต่สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๑๕๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า คดีนี้ศาลได้พิพากษาถึงที่สุด และศาลได้มีหมายบังคับคดีเพื่อให้โจทก์ไปดำเนินการติดต่อที่กรมบังคับคดี หรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้นๆ ที่มีเขตอำนาจศาลตั้งอยู่ เพื่อบังคับคดีเอาทรัพย์สิน หรือสิทธิต่างๆ ของจำเลย วิธีการบังคับคดีเอาทรัพย์สิน หรือสิทธิต่างๆ ของจำเลย โจทก์จำต้องสืบทรัพย์ให้ได้ว่าจำเลยมีทรัพย์สินใดๆ บ้าง เพื่อทำการยึด หรือมีสิทธิเรียกร้องใดๆ บ้าง เพื่อทำการอายัด ข้อมูลดังกล่าวส่วนมากมักอยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ เพื่อใช้เป็นเอกสารหลักฐานยืนยันว่าเป็นทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาจริง โดยโจทก์ต้องนำไปแสดงต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งยึดหรือมีคำสั่งอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลยได้ตามประมวลวิธีพิจารณาความแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๒๘๒ และการที่สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ไม่เปิดเผยข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่คำนึงถึงความเสียหายตลอดจนผลกระทบต่อโจทก์ และไม่เป็นการส่งเสริมกระบวนการทางกฎหมายให้มีความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อสร้างความเชื่อถือต่อระบบความคุ้มครองของกฎหมายที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และหากสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ เปิดเผยสถานที่ทำงานปัจจุบันของจำเลย โจทก์ย่อมมีเอกสารหลักฐานนำไปแสดงต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลย คือ เงินเดือน เงินพึงได้ เงินปันผล เงินโบนัส หรือเงินได้จากการลาออกที่ควรได้จากสถานที่ทำงานปัจจุบันนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ได้ตามกฎหมาย

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ มีหนังสือด่วนมาก ที่ รง ๐๖๒๓/๒๒๓๔๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ
ชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้

๑. กรณีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น ข้อมูลประวัติสุขภาพ ฐานะการเงิน ประวัติการทำงาน ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ วัน เดือน ปีเกิด ชื่อบิดามารดา คู่สมรส สถานที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลทำให้ไว้วงหน้าหรือในขณะนั้น ยกเว้นการขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ (๑) - (๙) ซึ่งกฎหมายให้อำนาจแก่หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ แม้ปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลในการพิจารณาที่มีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมายได้มีข้อยกเว้นไว้ เมื่อพิจารณากรณีการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาเป็นผู้ขอและได้แสดงหลักฐานคำพิพากษาศาลฎีกา ถ้าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) จึงใช้ดุลพินิจมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น เนื่องจากการเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานประกันสังคม การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ เช่น นายจ้าง ลูกจ้าง จะไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริง ทำให้สำนักงานประกันสังคมไม่สามารถดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบได้ถูกต้องตามความเป็นจริง ส่งผลต่อเสถียรภาพของกองทุนประกันสังคมในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และการเปิดเผยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะหรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะน้อยกว่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น จะทำให้ลูกจ้างลาออกจากงาน ทำให้เกิดความไม่มั่นคงต่อเสถียรภาพของสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง ซึ่งต้องย้ายหนี หางานทำใหม่ หากหางานไม่ได้ก็อาจก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคมในอนาคต เป็นต้น

๒. การขอข้อมูลข่าวสารของนายจ้างอันถือเป็นข้อเท็จจริงของนายจ้างที่นายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๕ จึงใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) ซึ่งการเปิดเผยไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอทูลร้องขอ คือ สถานที่ทำงานของนางสาว ก. เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้ขอทูลได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อบรรบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้ขอทูลเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ และในกรณีนี้ไม่ปรากฏว่ามีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้ขอทูลได้รับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอทูลร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้ขอทูลทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายสุพจน์ ไพบูลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายอิกหาญ โดมรงค์ดี

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้ และลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการ
ดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตรองผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศ
เพื่อนบ้านมีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศ
เพื่อนบ้าน (สพพ.) ขอข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกรณีที่ถูก สพพ. ลงโทษปลดออกจากงาน จำนวน ๑๒ รายการ
ได้แก่

๑. สำเนาหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์กระทำการทุจริตการคัดเลือก บุคคล
เข้ารับตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักอำนวยการและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๘ แผ่น พร้อมคำรับรองความถูกต้อง

๒. สำเนาบันทึกประธาน คพพ. ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่เรียนกรรมการ คพพ. เพื่อพิจารณา พร้อมคำรับรอง
ความถูกต้อง

๓. สำเนารายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่พิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ซึ่งรับรองแล้ว
และเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุม

๔. สำเนาการลงลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง

๕. สำเนาเทปหรือซีดีบันทึกเสียงที่พิจารณาการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑

๖. สำเนาบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาแบบ สว. ๔ (ของทุกคน) สำเนาบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูก
กล่าวหา แบบ สว. ๕ (ของทุกคน) และสำเนารายงานการสอบสวน แบบ สว. ๖ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง

๗. สำเนารายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ที่พิจารณาการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ซึ่งรับรองแล้ว
และเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุม พร้อมคำรับรองความถูกต้อง

๘. สำเนาการลงลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง

๙. สำเนาเทปหรือซีดีบันทึกเสียงที่พิจารณาการดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑

๑๐. สำเนาคำสั่ง คพพ. ที่ ๘/๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ สำเนาคำสั่ง คพพ.
ที่ ๙/๒๕๕๑ เรื่อง ให้รองผู้อำนวยการ สพพ. พักงาน ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ สำเนาคำสั่ง คพพ. ที่ ๑๑/๒๕๕๑ เรื่อง
แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และสำเนาของคำสั่ง สพพ. ที่ ๖๕/๒๕๕๑
เรื่อง ลงโทษปลดเจ้าหน้าที่ออกจากงานลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๑ ที่มีการลงลายมือชื่อผู้พิมพ์ ผู้ร่าง ผู้ทาน และผู้ตรวจ
พร้อมคำรับรองความถูกต้อง

๑๑. สำเนาบันทึกข้อความของสำนักอำนวยการ ที่ สอก.๐๔(๔)/๔๔๔ เรื่อง ขออนุมัติประกาศรับสมัครงาน ลงวันที่ ๓
เมษายน ๒๕๕๐ ที่ระบุว่าผ่านนาย ก. ไปแล้วแต่ร้อยโท ข. ไม่อนุมัติ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง

๑๒. สำเนาหนังสือ ที่ สพพ. ๘๐๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ พร้อมคำรับรองความถูกต้อง

สพพ. มีหนังสือ ที่ สพพ. ๘๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากเป็นข้อมูลเอกสารที่จะต้องปกปิดเพื่อคุ้มครองพยานมิให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือเพื่อความปลอดภัยของพยานผู้ร้องเรียน ดังนั้น จึงมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากไม่อาจพิจารณาได้ว่าเป็นข้อมูลเอกสารเรื่องใดและฉบับใด

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากรายงานการประชุมดังกล่าวเป็นเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งหากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวออกไปแล้วอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือเพื่อความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น จึงมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากไม่เกี่ยวกับประเด็นเรื่องที่จะต้องอุทธรณ์และเพื่อความปลอดภัยแก่บุคคลผู้เข้าร่วมประชุม ดังนั้น จึงมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๕. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากไม่ได้มีการบันทึกเสียงไว้

๖. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากเป็นเอกสารข้อมูลที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งจะต้องคุ้มครองพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อมิให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือเพื่อความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๗. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งอันจะต้องปกปิดเพื่อมิให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๘. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะต้องอุทธรณ์และเพื่อความปลอดภัยแก่บุคคลผู้เข้าร่วมประชุม ดังนั้น จึงมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๙. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากไม่ได้มีการบันทึกเสียงไว้

๑๐. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ ได้จัดส่งสำเนาดังกล่าวให้ไปแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องจัดส่งสำเนาเอกสารตามที่ขออีก

๑๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ ได้จัดส่งให้ไปแล้ว โดยจัดส่งสำเนาเอกสารที่ปรากฏในหน่วยความจำของคอมพิวเตอร์โดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับรองความถูกต้องให้แล้ว

๑๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ จัดส่งให้ไม่ได้เนื่องจากไม่เกี่ยวกับประเด็นเรื่องที่จะต้องอุทธรณ์และเป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐซึ่งมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของ สพพ. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทน สพพ. และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สพพ. ได้มีคำสั่งที่ ๖๕/๒๕๕๑ เรื่อง ลงโทษปลดเจ้าหน้าที่ออกจากงาน ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๑ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องทุจริตต่อหน้าที่ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๒ ถึง สพพ. ขอข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๑๒ รายการดังกล่าวและเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เนื่องจากเห็นว่า สพพ. ไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๒ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนได้มีหนังสือเชิญผู้แทน สพพ. มาชี้แจงต่อคณะกรรมการในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ สพพ. มีหนังสือ ที่ สพพ. ๘๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยปรากฏหลักฐานใบตอบรับของปรีชณีย์ และเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวและเห็นว่าเป็นกรณีที่ สพพ. ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมอบหมายฝ่ายเลขานุการฯ มีหนังสือแจ้งตอบผู้อุทธรณ์พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้ทราบ ตามหนังสือที่ นร ๐๑๐๘/๓๙๙ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของ สพพ. ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า สพพ. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้ทราบ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ สำหรับหนังสือของ สพพ. ที่ สพพ. ๘๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ส่งไปยังที่อยู่ตามทะเบียนบ้านที่มีชื่อผู้อุทธรณ์ปรากฏอยู่ และมีผู้รับหนังสือฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ นั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ได้พักอาศัยที่บ้านดังกล่าวเป็นการถาวร ปกติที่สาวผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้พักอาศัย ซึ่งอาจทำหนังสือดังกล่าวหายหรืออาจหลงลืมให้หนังสือดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วน สพพ. มีหนังสือ ที่ สพพ. ๓๒๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม มีอคติ และไม่มีเหตุผล และหากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอาจจะถูกกักขังโดยใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมบีบบังคับทางด้านจิตใจ ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าวอาจทำให้พยานเกิดความเกรงกลัวและเป็นเหตุให้พยานไม่กล้าที่จะให้ข้อมูลหรือถ้อยคำอันเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แม้ผู้อุทธรณ์จะถูกลงโทษปลดออกจากงานไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นเบื้องต้นต้องพิจารณาก่อนว่าผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพพ. ภายในกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ กรณีปรากฏข้อเท็จจริงว่า หนังสือของ สพพ. ที่แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามหนังสือ ที่ สพพ. ๘๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่สาวผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับหนังสือฉบับดังกล่าว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับ โดยผู้อุทธรณ์ได้ทราบการแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพพ. จากหนังสือของคณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนที่แจ้งผลการพิจารณาในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘/๓๙๙ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพพ. ดังกล่าว โดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ กรณี จึงรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดและเป็นอุทธรณ์ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรับไว้พิจารณาได้

กรณีมีประเด็นต้องพิจารณาต่อไปว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๔ ๖ - ๘ และ ๑๐ - ๑๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากชื่อผู้ร้องเรียนมิใช่ข้อมูลที่เป็นที่ที่จะต้องทราบเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษในกรณีนี้ จึงให้ปกปิดชื่อของผู้ร้องเรียนไว้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และ ๙ ผู้แทน สพพ. ชี้แจงว่าไม่ได้มีการบันทึกเสียงไว้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่ผู้แทน สพพ. ชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ สพพ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๔ ๖ - ๘ และ ๑๐ - ๑๒ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน

นายสมยศ เชื้อไทย

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

นายอรรถาณ โทมระศักดิ์

นายสุพจน์ ไพบูลย์

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้และลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๘๗/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ เกี่ยวกับการร้องเรียนให้ยับยั้งการปฏิบัติหน้าที่ครู

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นครูและครูใหญ่โรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา จังหวัดลำพูนถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นครูและครูใหญ่โรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา ตามคำสั่งจังหวัดลำพูน ที่ ๘๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้วแจ้งให้จังหวัดลำพูนเพิกถอนคำสั่งจังหวัดลำพูน ที่ ๘๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ เฉพาะส่วนที่ให้เพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นครูของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเข้ารายงานตัวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ครู ณ โรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา แต่ได้รับแจ้งจากผู้อำนวยการโรงเรียนว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ ให้ชะลอการจ้างผู้อุทธรณ์จนกว่าจะตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น เนื่องจากได้รับการร้องเรียนจากคณะครู นักเรียน และผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานักเรียนให้ยับยั้งการปฏิบัติหน้าที่ครูของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมอบอำนาจให้นาย ก. ทนายความ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารพยานหลักฐาน ข้อเท็จจริงที่อ้างอิงประกอบการวินิจฉัยออกหนังสือ ที่ สค ๐๔๑๓๔/๗๗๙ เช่น รายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ หนังสือร้องเรียนของคณะครู ผู้ปกครองนักเรียน และหนังสือร้องเรียนคณะกรรมการสถานักเรียนที่ขอให้ยับยั้งการปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนของผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งขอคัดถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ มีหนังสือลับ ที่ สค ๐๔๑๓๔/๑๕๐๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒ เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่น โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการพิจารณา และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ มาตรา ๑๕ วรรคแรก (๒) (๕) มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปได้ความว่า สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้รับหนังสือร้องเรียนจากบุคคลที่ไม่ระบุชื่อว่า ผู้บริหารโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ดำเนินการโครงการอาหารกลางวันนักเรียนไม่มีคุณภาพจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย ไม่ตรงตามความเป็นจริง ไม่มีใบเสร็จรับเงิน ส่อไปในทางทุจริต และผู้บริหารโรงเรียนไม่มีเมตตาธรรมในการบริหารกิจการของโรงเรียน รวบอำนาจไว้เพียงผู้เดียว สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ เพื่อขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๘๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า โรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา มีระบบบัญชีที่ไม่ถูกต้องเงินอุดหนุนที่จ่ายไม่ปรากฏหลักฐานการจ่ายเป็นเงิน ๒,๔๔๕,๗๐๔.๗๔ บาท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ จึงได้แจ้งให้ผู้รับอนุญาตโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษาตรวจสอบข้อเท็จจริง โรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา ได้มีคำสั่ง ที่ ธศ ๕๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗

พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงการใช้จ่ายเงินอุดหนุนรายหัว อุดหนุนอาหารเสริม (นม) อุดหนุนอาหารกลางวัน และค่าสิ่ง ที่ ๓๕ ๕๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ทำหน้าที่เป็นกรรมการหาหลักฐาน ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการชุดดังกล่าวปรากฏว่า การเบิกจ่ายเงินของโรงเรียน ธรรมาสิตศึกษาไม่มีหลักฐานการจ่ายตามระเบียบของทางราชการทั้งสิ้น เป็นเงิน ๒,๗๓๓,๖๘๑.๓๖ บาท

จังหวัดลำพูนจึงมีคำสั่ง ที่ ๘๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ เพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นครู และครูใหญ่โรงเรียน ธรรมาสิตศึกษาของผู้พุทธณ์ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ พร้อมกับได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร ป่าซางให้ดำเนินคดีอาญากับผู้พุทธณ์และพวกในข้อหาภัยกยศอทรัพย์ ผู้พุทธณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๙/๓๖๘ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๑ แจ้งผลการ พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้จังหวัดลำพูนเพิกถอนคำสั่งที่ ๘๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ เฉพาะส่วนที่ให้เพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นครูของผู้พุทธณ์ ดังปรากฏตามคำสั่งจังหวัดลำพูน ที่ ๒๑๓๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง เพิกถอนคำสั่งจังหวัดลำพูน ที่ ๘๕๔/๒๕๕๐ เฉพาะส่วน

ผู้พุทธณ์จึงเข้ารายงานตัวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ครูต่อโรงเรียนธรรมาสิตศึกษา และขอรับเงินเดือนค้างจ่ายพร้อมสิทธิ ประโยชน์ทุกอย่างในฐานะครู นับตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินเดือน แต่ละงวดที่ครบกำหนดจ่ายแต่ละเดือนไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ต่อมาผู้พุทธณ์ได้รับแจ้งจากโรงเรียนธรรมาสิตศึกษาว่า สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๗๗๙ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ให้โรงเรียนธรรมาสิตศึกษาชะลอ การจ้างผู้พุทธณ์เข้าปฏิบัติหน้าที่ครู จนกว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น เนื่องจากได้รับการร้องเรียนจากคณะครู นักเรียน และ ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาให้ยับยั้งการปฏิบัติหน้าที่ครูของผู้พุทธณ์ ผู้พุทธณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ และได้รับการเปิดเผยรายงานการประชุม คณะกรรมการควบคุมโรงเรียนธรรมาสิตศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยมีการปกปิดข้อความบางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่น

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ มีหนังสือด่วนมาก ที่ ศธ ๐๔๑๓/๒๒๖๐ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า มูลเหตุแห่งคำขอรับข้อมูลข่าวสาร ในครั้งนี้มีสาเหตุมาจากผู้พุทธณ์เคยมีหนังสือขอรับเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๒ ยื่นต่อหน่วยงาน อันเป็นการใช้สิทธิซ้อนกับการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้พุทธณ์มีคำขอต่อศาลให้เพิกถอนคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตของผู้พุทธณ์ และมีคำขอรับเงินค่าสินไหมจำนวนมากในเรื่องเดียวกันเกี่ยวพันคดีกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณา ของศาล ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ ได้ดำเนินการพิจารณาคำขอโดยรอบคอบ และแจ้งผลการพิจารณาพร้อมทั้งได้ เปิดเผยข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้พุทธณ์ทราบแล้ว

ในส่วนที่ผู้พุทธณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารไปยังคณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นั้น ต่อมาผู้พุทธณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนธรรมาสิตศึกษา ผู้จัดการกรรมการบริหารโรงเรียน และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอเพิกถอน คำขอรับเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ เนื่องจาก รอลผลการพิจารณาของศาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ จึงเห็นว่าน่าจะเป็นการแสดงเจตนาขู่มขู่คำร้องขอที่เกิดขึ้นนอกศาล รวมทั้งการยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้รับการประสานด้วยวาจาผ่านทางโทรศัพท์ โดยนาย ก. ทนายความ ผู้รับมอบอำนาจแจ้งว่า ผู้พุทธณ์ไม่ประสงค์ขอลอนสิทธิการอุทธรณ์ตามที่หน่วยงานกล่าวอ้าง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานไม่เปิดเผยแก่ผู้พุทธณ์ ได้แก่ หนังสือร้องเรียน ๒ ฉบับ คือ หนังสือร้องเรียนของคณะครู นักเรียน และผู้ปกครอง และหนังสือร้องเรียนคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนธรรมาสิตศึกษา และรายงานการประชุม คณะกรรมการควบคุมโรงเรียนธรรมาสิตศึกษา ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งหน่วยงานได้ปกปิด ข้อความบางส่วนโดยอ้างว่าไม่เกี่ยวข้องกับผู้พุทธณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรวจดูหนังสือร้องเรียนทั้ง ๒ ฉบับแล้ว เห็นว่าไม่มีเนื้อหาของการ ร้องเรียนส่วนใดที่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยในหนังสือทั้ง ๒ ฉบับเป็นการขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ พิจารณายับยั้งการปฏิบัติหน้าที่ครูของผู้พุทธณ์ ซึ่งต่อมาโรงเรียนธรรมาสิตศึกษาได้ชะลอการจ้างผู้พุทธณ์เข้าปฏิบัติหน้าที่ครู ผู้พุทธณ์จึงถือได้ว่าเป็นผู้ถูกระทบสิทธิ และ สมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตน ซึ่งเนื้อหาของหนังสือร้องเรียนทั้ง ๒ ฉบับแม้จะทำการเปิดเผยก็มีได้มีผล

ให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) อีกทั้ง หนังสือร้องเรียนข้างต้น มิได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้กำหนดชั้นความลับ อันจะไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๖ และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดใช้สิทธิคัดค้าน ไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๗ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเนื้อหาของหนังสือร้องเรียนทั้ง ๒ ฉบับ สำหรับรายชื่อผู้ร้องเรียนนั้น เพื่อให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน และเยาวชน ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ไม่ให้ต้องได้รับอันตรายจากการให้ข้อมูลดังกล่าว จึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ ปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียน ซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน

สำหรับรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งหน่วยงานได้ปกปิดนั้นประกอบไปด้วยข้อความ ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ระเบียบวาระการประชุมที่ ๔.๑ รายชื่อของเด็กนักเรียน ซึ่งได้รับบาดเจ็บและเด็กนักเรียนที่ก่อเหตุจากเหตุการณ์วางระเบิดห้องน้ำในโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา ระเบียบวาระการประชุมที่ ๔ ข้อสังเกตเกี่ยวกับจัดซื้อจัดจ้างของโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษาของกรรมการและประธาน และส่วนที่ ๒ ระเบียบวาระการประชุมที่ ๔.๓ เนื้อหาของหนังสือร้องเรียนให้ยับยั้งการปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนของผู้พุทธณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อความในส่วนแรกซึ่งอยู่ในระเบียบวาระการประชุมที่ ๔.๑ การเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้นไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ ใดๆ แก่ผู้พุทธณ์ การไม่เปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้จึงชอบแล้ว สำหรับระเบียบวาระการประชุมที่ ๔ นั้นเป็นการให้ข้อสังเกต ของกรรมการและประธานกรรมการ เกี่ยวกับจัดซื้อจัดจ้างของโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา ซึ่งไม่มีข้อความส่วนใดเป็นข้อมูล ข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ ส่วนเนื้อหาของหนังสือร้องเรียน ซึ่งปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมที่ ๔.๓ เนื่องจากได้มีการเปิดเผยหนังสือร้องเรียน ทั้ง ๒ ฉบับแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเนื้อหาของหนังสือร้องเรียนได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้พุทธณ์ได้แก่ หนังสือร้องเรียนของคณะครู นักเรียนและผู้ปกครอง และหนังสือร้องเรียนคณะกรรมการสภานักเรียนโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา โดยปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน ส่วนรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมโรงเรียนธรรมสาธิตศึกษา ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ให้ปกปิดเฉพาะระเบียบวาระการประชุมที่ ๔.๑ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้พุทธณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
นางแนนน้อย วิศวาโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังเหนือ จังหวัดลำปาง เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินโครงการปรับปรุงและวางท่อระบายน้ำ

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลวังเหนือ จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง ขอสำเนาฎีกาการเบิกจ่ายเงินโครงการปรับปรุงและวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักภายในเขตเทศบาลตำบลวังเหนือ และเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องในการขอเบิกจ่าย งวดที่ ๑ และ ๔

เทศบาลตำบลวังเหนือมีบันทึกต่อท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เป็นหลักฐานเกี่ยวกับความยุติธรรมทางอาญา จำเลยมีสิทธิร้องขอต่อศาลได้อยู่แล้ว จึงเห็นควรไม่เปิดเผยเพราะอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังเหนือประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลวังเหนือออกประกาศลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ ประมวลงานจ้างโครงการก่อสร้างปรับปรุงท่อระบายน้ำและบ่อพักในเขตเทศบาลตำบลวังเหนือ หมู่ที่ ๔ ตำบลวังเหนือ งบประมาณ ๔.๘ ล้านบาท ปรากฏว่าทางหุ้นส่วนจำกัดวังเหนือสมศักดิ์ธุรกิจการก่อสร้างเป็นผู้ชนะการประมูล และได้มีการทำสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างโครงการดังกล่าวตามสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๕๐เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๐ ต่อมาขณะที่โครงการได้ดำเนินการก่อสร้างและเบิกจ่ายเงินไปแล้ว ๒ งวด ปลัดเทศบาลตำบลวังเหนือมีบันทึกที่ ลป ๕๓๒๐๑/๓๖๗ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือ รายงานว่าได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าทางหุ้นส่วนจำกัดวังเหนือสมศักดิ์ธุรกิจการก่อสร้างขาดคุณสมบัติในการทำสัญญากับเทศบาล และเสนอให้ยกเลิกสัญญารวมทั้งเรียกเงินค่าก่อสร้างที่ได้จ่ายไปแล้วทั้ง ๒ งวด คืน แต่นาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลวังเหนือในขณะนั้นได้มีบันทึกต่อท้ายบันทึกรายงานของปลัดเทศบาลว่า หากปลัดเทศบาลมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการขาดคุณสมบัติของคู่สัญญาก็สมควรเสนอนายกเทศมนตรีฯ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบก่อน มิใช่ดำเนินการตรวจสอบไปโดยพลการ โครงการก่อสร้างดังกล่าว จึงดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จและเทศบาลตำบลวังเหนือได้รับมอบงาน ข้อเท็จจริงปรากฏอีกว่ามีผู้ร้องเรียนต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกล่าวหา นาย ก. ว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามกฎหมายและระเบียบราชการหลายประการ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้สั่งการให้จังหวัดลำปางดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง จังหวัดลำปางตรวจสอบแล้วรายงานผลตามหนังสือจังหวัดลำปาง ลับ ที่ ลป ๐๘๖๗.๔/๗๕๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ สรุปความว่า ข้อร้องเรียนไม่มีมูล และการดำเนินการโครงการปรับปรุงและวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักของเทศบาลตำบลวังเหนือ น่าเชื่อว่าไม่มีเจตนาทุจริต แต่อาจมีความบกพร่องในการไม่ปฏิบัติตามระเบียบเนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์ใหม่ จึงให้นายอำเภอวังเหนือกำกับตักเตือนผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้ถือปฏิบัติตามระเบียบหลักเกณฑ์โดยเคร่งครัด และเห็นควรยุติเรื่อง แต่ปลัดเทศบาลฯ เห็นว่า ผู้ชนะการประมูลทำผิดเงื่อนไขในการเสนอราคา อีกทั้งเมื่อรายงานต่อนายกเทศมนตรีฯ ก็ไม่ได้รับการพิจารณา เป็นเหตุให้เทศบาลต้องรับมอบงานที่ต่ำกว่ามาตรฐาน ทำให้ได้รับความเสียหาย จึงฟ้องนาย ก. ต่อศาลจังหวัดลำปาง ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๓๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ ในข้อหาปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตผู้ช่วยนายช่างโยธาของเทศบาลตำบลวังเหนือ และได้รับการร้องขอให้เป็นพยานในคดีดังกล่าว จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการให้การเป็นพยานต่อศาล แต่ได้รับการปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า จำเลยมีสิทธิร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อศาลได้อยู่แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการปรับปรุงและวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักของเทศบาลตำบลวังเหนือได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมีการรับมอบงานและเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างแล้ว ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการซึ่งรวมถึงฎีกาการเบิกจ่ายเงินด้วยจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามอำนาจและหน้าที่ของเทศบาลตำบลวังเหนือ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามอาจใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลวังเหนือซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐได้ แม้ปลัดเทศบาลฯ จะอ้างว่าได้มีการฟ้องคดีอาญาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการดังกล่าว แต่การดำเนินคดีอาญานั้น คณะรัฐมนตรีมีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ว่า เมื่อมีการกระทำผิดทางอาญาต่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ให้แจ้งความร้องทุกข์ให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ไม่สมควรว่าจ้างทนายความหรือยื่นฟ้องคดีอาญาต่อผู้กระทำความผิดเอง ทั้งนี้ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนมาก ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๘๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ การฟ้องคดีอาญาของปลัดเทศบาลฯ จึงพิจารณาได้ว่าเป็นการฟ้องคดีในฐานะส่วนตัว ไม่ใช่ในฐานะหน่วยงานของรัฐ และเพียงการฟ้องคดีอาญาในฐานะส่วนตัวก็ไม่ทำให้ข้อมูลข่าวสารของราชการที่แม้จะเกี่ยวข้องกับคดีดังกล่าวกลายเป็นพยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาของศาลได้ เมื่อข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครองของเทศบาลตำบลวังเหนือ และไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลวังเหนือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นายชัยรัตน์ มาประณีต

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก

นางธิดา ศรีไพพรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๙/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว จังหวัดสระบุรีเกี่ยวกับผลการสอบสวน
ทางวินัย การปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว ตำแหน่งเจ้าหน้าที่
ธุรการ ระดับ ๒ ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ (ครั้งที่ ๒) และถูกตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยใน ๘ ข้อกล่าวหา ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่วได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์
โดยลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๓ ฉบับ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว และประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัย เพื่อขอข้อมูลข่าวสารรวมจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. คำสั่งแต่งตั้งกรรมการประเมินผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลดงตะกั่ว ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑
(ครั้งที่ ๒) ครึ่งปีหลัง และใบแจ้งปิดประกาศคำสั่งดังกล่าว
๒. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย
๓. เอกสารหมายเลข ๒ หมายเลข ๓ และหมายเลข ๔ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่วอ้างว่าไม่ตรงกับต้นฉบับ
ที่อยู่องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว

องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว มีหนังสือ ที่ สบ ๗๗๗๐๑/๔๐ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอเอกสารดังกล่าวจากองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่วไปแล้ว และ
ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือมาขอเอกสารซ้ำอีก ดังนั้น จึงพิจารณาไม่เปิดเผยให้ในครั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว ประกอบกับข้อมูลข่าวสาร
ที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ (ครั้งที่ ๒)
ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการพนักงาน
ส่วนตำบลจังหวัดสระบุรี ร้องทุกข์ว่านาย ก. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว ไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย
อย่างถูกต้องและเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
จังหวัดสระบุรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว ได้กล่าวอ้างว่า เอกสารที่แนบไปกับหนังสือร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์
บางฉบับไม่ตรงกับต้นฉบับขององค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่วที่นำมาเป็นพยานเอกสารแก่ข้อกล่าวหา โดยเอกสารดังกล่าว คือ
หนังสือบันทึกข้อความอำเภอหนองน้ำ (สำเนาท้องถื่นหนองน้ำ) เรื่อง ขอยืมตัวบุคลากรดำเนินงานธุรการ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๑
บัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว ระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๕๑ และ
หนังสือองค์การบริหารส่วนดงตะกั่ว ที่ สบ ๗๗๗๐๑/๓๕๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง ขอส่งตัวพนักงานส่วนตำบล

ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือร้องทุกข์ขานายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว องค์การบริหารส่วนตำบล
ดงตะกั่วได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ใน ๘ ข้อกล่าวหา และมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์
โดยลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อประธานกรรมการ

พนักงานส่วนตำบลจังหวัดสระบุรี แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยังไม่ทราบว่าคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้อ้างเหตุผล หรือเนื้อหาแห่งคำวินิจฉัยอย่างไร ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาว ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาว และประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อที่จะนำข้อมูลข่าวสารตามคำขอไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาวมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สบ ๗๗๗๐๑/๑๒๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งกรรมการประเมินผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลดงตะงาว ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ (ครั้งที่ ๒) ครั้งที่ ๒) ครึ่งปีหลัง และใบแจ้งปิดประกาศคำสั่งดังกล่าว เป็นเรื่องของการบริหารบุคคล ไม่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในมูลกรณีที่ตั้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าได้กระทำความผิดวินัยราชการ การเปิดเผยอาจเป็นอันตรายต่อผู้ให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารหมายเลข ๒ หมายเลข ๓ และหมายเลข ๔ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาว อ้างว่าไม่ตรงกับต้นฉบับที่อยู่ท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาว โดยเอกสารหมายเลข ๒ หนังสือบันทึกข้อความอำเภอตอนพูด (สำเนาท้องถื่นตอนพูด) ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๑ เรื่อง ขอยืมตัวบุคลากรดำเนินงานธุรการ องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาวได้สำเนาเอกสารมาจากหนังสือร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยหนังสือต้นฉบับผู้อุทธรณ์ได้นำติดตัวไปที่ท้องถื่นอำเภอตอนพูด เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑ ดังนั้นหนังสือต้นฉบับจึงอยู่ที่ผู้อุทธรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาวไม่มีหนังสือฉบับนี้ และองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาวพิจารณาเห็นว่าไม่ได้กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ แต่เป็นเรื่องการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ดงตะงาว เช่นเดียวกับเอกสารหมายเลข ๓ บัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาว ระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๕๑ ส่วนเอกสารหมายเลข ๔ หนังสือองค์การบริหารส่วนดงตะงาว ที่ สบ ๗๗๗๐๑/๓๔๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง ขอส่งตัวพนักงานส่วนตำบล ข้อมูลข่าวสารนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาวได้สำเนาเอกสารมาจากท้องถื่นอำเภอตอนพูด ผู้อุทธรณ์ต้องไปขอข้อมูลข่าวสารที่ท้องถื่นอำเภอตอนพูด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการบริหารงานบุคคลโดยปกติทั่วไป ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากการพิจารณาของคณะกรรมการในชุดนี้ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จากข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย และถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีเหตุอันควรที่จะได้รับทราบสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ความคุ้มครองแก่พยานผู้ให้ถ้อยคำมิให้ต้องได้รับอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยจากการให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาวสามารถใช้ดุลพินิจในการลบ หรือปกปิดชื่อ หรือข้อความ อันจะทำให้รู้ถึงบุคคลผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ซึ่งประกอบไปด้วยหนังสือบันทึกข้อความอำเภอตอนพูด (สำเนาท้องถื่นตอนพูด) เรื่อง ขอยืมตัวบุคลากรดำเนินงานธุรการ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๑บัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาว ระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๕๑ และหนังสือองค์การบริหารส่วนดงตะงาว ที่ สบ ๗๗๗๐๑/๓๔๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง ขอส่งตัวพนักงานส่วนตำบล เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ใน ๔ ข้อกล่าวหา ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ ส่วนที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาวอ้างว่าหนังสือบันทึกข้อความอำเภอตอนพูด (สำเนาท้องถื่นตอนพูด) เรื่อง ขอยืมตัวบุคลากรดำเนินงานธุรการ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๑ องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาวได้สำเนาเอกสารมาจากหนังสือร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ และหนังสือองค์การบริหารส่วนดงตะงาว ที่ สบ ๗๗๗๐๑/๓๔๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง ขอส่งตัวพนักงานส่วนตำบล ได้สำเนาเอกสารมาจากท้องถื่นอำเภอตอนพูดนั้น ให้องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะงาวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จากสำเนาเอกสารที่มีอยู่ในความครอบครอง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหาร
ส่วนตำบลดงตะกั่วเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานให้องค์การบริหารส่วนตำบลดงตะกั่ว
ใช้ดุลพินิจปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้รู้ถึงตัวบุคคลดังกล่าวได้ตามสมควร

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม ขอสำเนาคัดค้านข้อกล่าวหา ลับ เรื่องรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการจัดซื้อจัดจ้างไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๓๕

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมมีหนังสือ ที่ นพ ๕๑๐๐๑/๖๐๑ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับของทางราชการที่ไม่อาจเปิดเผยต่อสาธารณะทั่วไปได้ และอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดชอบทางละเมิดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยและการดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิด อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมได้ให้สำเนาเอกสารคำชี้แจงของคณะกรรมการพิจารณาผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมได้รับแจ้งจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ จังหวัดอุบลราชธานี ว่าได้ตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างโครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายบ้านข่า - ดอนปอ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมแล้วเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุฯ ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย จึงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมดำเนินการทางละเมิดต่อผู้ต้องรับผิด พร้อมทั้งดำเนินการทางวินัยต่อผู้เกี่ยวข้องด้วย ในเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวแล้วสรุปผลการตรวจสอบว่า การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ใช้ความระมัดระวังเพียงพอต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุฯ แล้ว และได้รายงานสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ ฯ ทราบแต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ ฯ ได้แจ้งยืนยันความเห็นเดิม องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมจึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแก่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาด้วย หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมได้มีหนังสือ ที่ นพ ๕๑๐๐๑/๑๐๒๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นบันทึกของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ามีมูลที่จะดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการทางละเมิดหรือไม่ซึ่งยังไม่ผลผูกพันต่อผู้อุทธรณ์และประกอบด้วยความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการให้ความเป็นอิสระกับเจ้าหน้าที่ในการเสนอความเห็นโดยไม่ถูกรบกวนก่อนมีผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งหน่วยงานของรัฐ

อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเอกสารดังกล่าวได้กำหนดชั้นความลับไว้เป็นเอกสารลับของทางราชการที่ไม่อาจเปิดเผยต่อสาธารณะทั่วไปได้ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังประกอบด้วยบันทึกถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำนวนมากและเป็นข้อมูลข่าวสารที่รวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย ซึ่งผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการถูกดำเนินการสอบสวนทางวินัยและการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด หากเปิดเผยอาจกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยและการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นประกอบด้วยความเห็นของกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่ละคน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงผู้ให้ความเห็นนั้น จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป แม้การสอบสวนทางวินัยและสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดยังอยู่ระหว่างดำเนินการ แต่เหตุที่ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดต่อผู้อุทธรณ์นั้น เนื่องจากสำนวนการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕๙ ได้ชี้มูลความผิด ไม่เกี่ยวกับการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด นอกจากนี้ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวสรุปผลการตรวจสอบว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์นั้นได้ใช้ความระมัดระวังเพียงพอต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุฯ แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยและสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงนั้นเป็นการให้ความเห็นตามอำนาจหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและถ้อยคำของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นก็ยังเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและบุคคลที่เกี่ยวข้อง หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนใดจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องอาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดข้อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้ และแม้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมจะกำหนดชั้นความลับข้อมูลข่าวสารไว้ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะมีความวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดข้อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงสาระสำคัญของข้อความนั้น

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจ่านอง เณิมฉัตร

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๑/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับข้อมูลเงินฝาก

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ปช ๗๑๘๐๑/ว. ๒๒๐ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการสำนักงานใหญ่ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ขอตรวจสอบบัญชีเงินฝากหรือธุรกรรมทางการเงินของนาย ก.

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กบง. ๙๑๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงนายก องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปรามว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้เปิดเผย เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน หากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูล ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) อาจถูกฟ้องร้องจากเจ้าของข้อมูลได้ ประกอบกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติความรับผิด กรณีพนักงานธนาคารเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับ ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลจะมีโทษทางอาญา ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ปช ๗๑๘๐๑/๓๐๙ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ก. ค้างชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินแก่องค์การ บริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นเงินจำนวน ๒๘,๑๐๖ บาท (ปี่ละ ๑๔,๐๕๓ บาท) และเงินเพิ่ม จำนวน ๒,๘๑๒ บาท รวมเป็นเงิน จำนวน ๓๐,๙๑๘บาท (สามหมื่นเก้าร้อยสิบแปดบาทถ้วน) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ปช ๗๑๘๐๑/ว. ๒๒๐ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการสำนักงานใหญ่ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ขอตรวจสอบ บัญชีเงินฝาก หรือธุรกรรมทางการเงินของนาย ก. เพื่อจะได้นำข้อมูลมาพิจารณาอายัดเงินเพื่อนำมาชำระภาษีดังกล่าว แต่ธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิ ทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตน อย่างเต็มที่ เพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิ แก่ประชาชน ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแต่ไม่ได้กำหนดสิทธิหน้าที่ ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อม เป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราช บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
นายอึกหาญ โตมรศักดิ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบุลย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้และลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลเงินฝาก

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ปช ๗๑๘๐๑/ว. ๒๒๐ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการสำนักงานใหญ่ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอตรวจสอบบัญชีเงินฝากหรือธุรกรรมทางการเงินของนาย ก.

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ กง.ล ๗๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปรามว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ ธนาคารอาคารสงเคราะห์จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้ ดังนั้น ธนาคารอาคารสงเคราะห์จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลของบุคคลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ปช ๗๑๘๐๑/๓๐๙ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ก. ค้างชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินแก่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นเงินจำนวน ๒๘,๑๐๖ บาท (ปैसे ๑๔,๐๕๓ บาท) และเงินเพิ่ม จำนวน ๒,๘๑๒ บาท รวมเป็นเงิน จำนวน ๓๐,๙๑๘ บาท (สามหมื่นเก้าร้อยสิบแปดบาทถ้วน) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ปช ๗๑๘๐๑/ว. ๒๒๐ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการสำนักงานใหญ่ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอตรวจสอบบัญชีเงินฝากหรือธุรกรรมทางการเงิน ของนาย ก. เพื่อจะได้นำข้อมูลมาพิจารณาอายัดเงินเพื่อนำมาชำระภาษีดังกล่าว แต่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสาร และอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง และจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแต่มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบุลย์
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้และลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอสำเนารายงานผลการสืบสวนและบันทึกการสืบสวนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดสิงห์บุรี ที่ ๒๕๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือที่ ตช. ๐๐๑๑.๒/๗๔๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการนำเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นควรไม่เปิดเผย จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ทก ๐๑๐๐.๓๙/พิเศษ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๑.๒/๑๒๗๓ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตำรวจภูธรจังหวัดสิงห์บุรีมีคำสั่ง ที่ ๒๕๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการ (งานปกครองป้องกัน) สถานีตำรวจภูธรบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนต่อตำรวจภูธรจังหวัดสิงห์บุรี แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ จึงมีการส่งเรื่องให้ตำรวจภูธรภาค ๙ เป็นผู้พิจารณา ซึ่งต่อมาได้มีคำสั่งให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ แล้วรายงานให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณา ตามนัยมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และเรื่องอยู่ระหว่างพิจารณาสั่งการ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอสำเนารายงานผลการสืบสวนและบันทึกการสืบสวนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือสำเนารายงานผลการสืบสวนและบันทึกการสืบสวนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดสิงห์บุรี ที่ ๒๕๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นเรื่องการดำเนินการทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ แต่การที่คณะกรรมการสืบสวนได้แสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งพฤติการณ์และการกระทำนั้นว่าเกิดขึ้นจากการกระทำของข้าราชการตำรวจซึ่งถูกกล่าวโทษว่าได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ประการใดเสร็จแล้ว และได้รายงานผลการสืบสวนให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนพิจารณาสั่งการ จึงถือว่าการสืบสวนแล้วเสร็จ การเปิดเผยรายงานผลการสืบสวนและบันทึกการสืบสวนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีผลให้การพิจารณาสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใด ทั้งการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานานผิดปกติทำให้ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยว่าจะถูกกลั่นแกล้ง การเปิดเผยจึงเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองวินัย สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
นายอีกหาญ โตมรศักดิ์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบุลย์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้และลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอสำเนารายงานการประชุมอนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (อ.ก.ตร.) ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ กรณีพันตำรวจโท ก. ร้องทุกข์ และสำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ สก.ตร. ๐๐๓๙.๐๒/๕๐๔ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีหนังสือ ที่ สก.ตร. ๐๐๓๙.๐๒/๘๖๙ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อ.ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ ได้พิจารณาแล้วมีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนารายงานการประชุม อ.ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ และสำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ สก.ตร. ๐๐๓๙.๐๒/๕๐๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ตามที่ร้องขอ เพราะเป็นเรื่องของบุคคลอื่นไม่ใช่เรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๓๙.๐๒/๑๐๕๓ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม กรณีตำรวจภูธรภาค ๙ (ภ. ๙) มีคำสั่ง ที่ ๑๙๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์จากเดิมดำรงตำแหน่ง รอง ผกก. (ป) สภ.อ. บางระจัน จว. สิงห์บุรี มาดำรงตำแหน่ง รอง ผกก. กลุ่มงานสืบสวน ภ.จว. ปัตตานีต่อมา ภ. ๙ มีคำสั่ง ที่ ๒๙๐ /๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้อุทธรณ์ดำรงราชการและในการประชุม อ.ก.ตร. ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ได้พิจารณาเรื่องผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์และเห็นว่า การแต่งตั้งได้ดำเนินการไปโดยถูกต้องตามขั้นตอนของระเบียบทุกประการ ประกอบกับผู้ร้องทุกข์ได้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจึงมีมติให้ยกคำร้องทุกข์และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบและในการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ ได้พิจารณาเรื่องพันตำรวจโท ก. ร้องทุกข์ กรณี ภ. ๙ มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ร้องทุกข์จากเดิมดำรงตำแหน่ง รอง ผกก.ปป.สภ. วังจันทร์ จว. ระยอง มาดำรงตำแหน่ง รอง ผกก.ปป.สภ. เจาะไอร้อง จว. นราธิวาส โดยผู้ร้องทุกข์ไม่ได้อ้างข้อหรือสมัครใจและได้มีมติให้ ภ. ๒ เยียวยาแก้ไข โดยแต่งตั้งผู้ร้องทุกข์กลับมาดำรงตำแหน่งในสังกัด ภ. ๒ ในโอกาสแรก เมื่อดำเนินการแล้วรายงานให้ ก.ตร. ทราบและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทุกข์ทราบและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้มีหนังสือ ที่ สก.ตร. ๐๐๓๙.๐๒/๕๐๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ พันตำรวจโท ก. ทราบ และเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอสำเนารายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ กรณี พันตำรวจโท ก. ร้องทุกข์ และสำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ สก.ตร. ๐๐๓๙.๐๒/๕๐๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ แต่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจปฏิเสธ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ สำเนารายงานการประชุม อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งได้พิจารณากรณีพันตำรวจโท ก. ร้องทุกข์ว่า ถูกโยกย้ายโดยไม่เป็นธรรม และหนังสือที่แจ้งผลการพิจารณาให้พันตำรวจโท ก. ทราบ โดยเรื่องดังกล่าวเป็นกรณีเช่นเดียวกับเรื่องของผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ ก.ตร. ว่าถูกโยกย้ายโดยไม่เป็นธรรมเช่นกัน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจะต้องเป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่กำหนด และเมื่อการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับการเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์เปรียบเทียบว่าการดำเนินการ ดังกล่าวมีความถูกต้องเป็นธรรมเป็นการเลือกปฏิบัติหรือไม่ อีกทั้งเมื่อพิจารณาในเนื้อหาแล้วไม่มีข้อความที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พันตำรวจโท ก. แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้และลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๕/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาเกษตรกรเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาเกษตรกร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเกษตรกร ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพเกษตรกร ผู้อุทธรณ์จึงมอบอำนาจให้นาย ก. มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการสภาเกษตรกร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. รายชื่อคณะกรรมการสอบสวน ชุดที่ ๓

๒. หนังสือเรียนลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่จำนวนครบทุกหน้า มีรายชื่อผู้ลงลายมือในเอกสารครบถ้วน เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนเองต่อไป

สภาเกษตรกรมีหนังสือ ที่ สก ๐๑/๐๑/๒๐๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ทั้งหมด ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เปิดเผยเฉพาะประเด็นสาระของข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษเท่านั้น โดยให้เหตุผลว่า เมื่อกำหนดถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า สภาเกษตรกรได้รับการร้องเรียนเรื่องจรรยาบรรณเกษตรกรของผู้อุทธรณ์ จากกรณีที่ผู้อุทธรณ์ในฐานะนายกสมาคมผู้วิจัยและผลิตเภสัชภัณฑ์ (พรีมา) ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์มติชน เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ โดยกล่าวว่า “ยินดีกับความคิดของนาย ข. ที่เห็นว่าในอนาคตการประกาศบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรโดยรัฐ (ซีแอล) กับยาอาจไม่จำเป็นเพราะได้ทำซีแอลกับยาที่จำเป็นแล้ว และถือนาย ข. เป็นผู้มีการยาทในการทำงานอย่างมาก เพราะสิทธิบัตรยาเป็นเรื่องที่ต่างประเทศได้ทุ่มเงินลงทุนวิจัยอย่างมหาศาล แต่อยู่ดีๆ จะมายึดเอาทรัพย์สินทางปัญญาไป เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง”

กลุ่มผู้ร้องเรียนเห็นว่าจากคำกล่าวข้างต้นทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสังคมและไม่เหมาะสมกับฐานะการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ยังเป็นนายกเกษตรกรสมาคมซึ่งเป็นกรรมการสภาเกษตรกรโดยตำแหน่ง แต่ได้กล่าวถึงเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาโดยเจตนาว่า การประกาศบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรโดยรัฐ (ซีแอล) เป็นการยึดเอาทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นการให้ความเห็นโดยไม่สุจริตแก่สาธารณชน เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวมิได้เป็นการยึดเอาทรัพย์สินทางปัญญาแต่อย่างใด ในทางกลับกันการดำเนินการดังกล่าวถูกต้องตามข้อตกลงการค้าโลกด้วยทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๓๕ ของประเทศไทย นอกจากนี้ บริษัทเอกชนก็สามารถขายผลิตภัณฑ์ของตนต่อไปได้โดยปกติ มิได้มีการยึดทรัพย์สินของบริษัทแต่อย่างใด อนึ่ง ผู้อุทธรณ์มิได้ให้ความเห็นครั้งนี้เป็นครั้งแรกแต่ได้ประทุพติและกระทำการเช่นนี้ต่อสาธารณชนมาหลายครั้งหลายหนแล้วการกระทำดังกล่าวเป็นการผิดข้อบังคับสภาเกษตรกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๓๘ เนื่องจากผู้ประกอบวิชาชีพเกษตรกรต้องไม่หลอกลวง หรือให้คำรับรองอันเป็นเท็จ หรือให้ความเห็นไม่สุจริตในเรื่องใดๆ ภายใต้อำนาจหน้าที่แก่สาธารณชน หรือผู้มารับบริการให้หลงเข้าใจผิดเพื่อประโยชน์ของตน ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ จึงขอให้สภาเกษตรกรพิจารณาจรรยาบรรณของผู้อุทธรณ์ต่อไป

สภาเภสัชกรรมจึงมอบให้คณะกรรมการสอบสวน ชุดที่ ๓ ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องร้องเรียนดังกล่าว โดยในขณะนี้การสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ และผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตน แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วน โดยในส่วนที่สภาเภสัชกรรมปฏิเสธการเปิดเผย คือ รายชื่อของผู้ร้องทุกชั้วโทษ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่า การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องทุกชั้วโทษไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใด เพราะในการร้องเรียนกล่าวหาผู้อื่นนั้น ผู้กล่าวหาต้องมีความรับผิดชอบในการกระทำของตน โดยต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบคอบก่อนจะกล่าวหาผู้อื่น มิใช่การกล่าวหาลอยๆ โดยปราศจากหลักฐานเพื่อกลั่นแกล้งผู้อื่น อีกทั้ง การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องทุกชั้วโทษตามกระบวนการยุติธรรมทั้งทางเอกชนและทางปกครอง ผู้ฟ้องหรือร้องเรียนผู้อื่นจะต้องเปิดเผยชื่อของตนเองเพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนหรือกล่าวหาได้รับทราบถึงคู่กรณี เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือร้องเรียนใช้สิทธิปกป้องตนเองได้ และผู้อุทธรณ์ไม่มีพฤติการณ์ใดที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการร้องทุกชั้วโทษดังกล่าวมิใช่การร้องทุกชั้วโทษ ข้าราชการทุจริตประพฤติมิชอบ จึงไม่เข้าเงื่อนไข ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ ที่ให้ปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อราชการ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สภาเภสัชกรรมอยู่ระหว่างขั้นตอนการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีการร้องทุกชั้วโทษเกี่ยวกับจรรยาบรรณเภสัชกรของผู้อุทธรณ์ ซึ่งยังไม่เป็นที่สรุปว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามข้อร้องเรียนจริงหรือไม่ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องทุกชั้วโทษในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การใช้ดุลพินิจของสภาเภสัชกรรมในการเปิดเผยเพียงสาระของข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ จึงชอบแล้ว อนึ่ง ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๒ นั้น กรณีดังกล่าวหน่วยงานได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งมีความแตกต่างจากอุทธรณ์เรื่องนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) เกี่ยวกับสำนวนคดี

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๖ (ตลิ่งชัน) เพื่อขอข้อมูลข่าวสารรวมจำนวน ๕ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. พยานเอกสารที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่มาถอนการดำเนินคดีนาง ข. (ถ้ามี)
๒. คำสั่งเพิกถอนคำสั่ง ที่ กท ๕๘๐๓/๖๔๐๑ คำสั่ง ที่ กท ๕๘๐๓/๖๔๐๒ ของสำนักงานเขตบางกอกน้อย พร้อมรายงานการพิจารณาทางปกครองที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้เป็นข้ออ้างในการเพิกถอนคำสั่ง รวมไปถึงคำสั่งใหม่ (ถ้ามี)
๓. คำให้การของพยานบุคคลต่างๆ ในท้องสำนวนที่พนักงานอัยการได้นำมาพิจารณาประกอบในการสั่งไม่ฟ้องคดี โดยยินยอมให้ลบหรือตัดทอนชื่อพยานหรือข้อความที่อาจทราบถึงตัวบุคคลได้ (กล่าวคือ ต้องการเพียงข้อความที่เป็นสาระที่พอจะชี้ให้เห็นได้ว่าน้ำหนักคำพยานมีเพียงใด)
๔. พยานหลักฐานต่างๆ ที่เป็นสาระสำคัญในการสั่งไม่ฟ้องคดี
๕. ขอตราบเลขคดีของสถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์ เลขคดีอาญาของอัยการและวัน เวลา วันที่ที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ วัน เวลา วันที่วันแรกที่พนักงานอัยการสั่งคดี วันที่เวลาที่หัวหน้ากองคดีอาญา ๖ มีคำสั่งไม่ฟ้อง และวันเวลาที่ส่งสำนวนให้กับอธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญา กับวันที่ส่งสำนวนการสอบสวนให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อให้ความเห็นชอบหรือเพื่ออาจโต้แย้งการสั่งคดีได้

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๒๑.๖/๑๒๖๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่คู่ความโดยตรง อีกทั้งเอกสารที่ขอคัดถ่ายบางฉบับอาจมีผลกระทบต่อหน่วยงานอื่นหรือผู้อื่น หากไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์สามารถอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารไปยังอธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญาธนบุรีได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้าง ดัดแปลงอาคารของบ้านเลขที่ ๑๒๓/๒๗ ซอยเจริญสุขนิทวงศ์ ๒๕ ของนาย ข. และนาง ก. และได้ร้องเรียนไปยังสำนักงานเขตบางกอกน้อย โดยสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ออกคำสั่งให้ระงับการก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร และให้เจ้าของอาคารทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้รับคำสั่งไม่ได้แก้ไขตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวถึงที่สุด และขาดอายุความฟ้องร้องคดีอาญา ต่อมาในปี ๒๕๔๘ นาย ข. และนาง ก. ได้กลับมาทำการก่อสร้างต่อเติมจากเดิมอีกครั้ง

สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้แจ้งความดำเนินคดีกับนาย ข. และพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องนาย ข. ต่อศาลอาญาธนบุรี เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๘๒/๒๕๔๙ โดยผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอเป็นโจทก์ร่วมในฐานะผู้เสียหาย ผู้อุทธรณ์อ้างว่า ในชั้นการพิจารณาคดีของศาลอาญาธนบุรี พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์ ได้ให้การเป็นพยานว่า สำนักงานเขตบางกอกน้อยมีหนังสือไปถึงผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์ขออนการแจ้งความดำเนินคดีกับนาย ข. พนักงานสอบสวน

เห็นว่าคดีนี้เป็นคดีอาญาแผ่นดินจึงไม่อาจถอนฟ้องได้ และได้ส่งเอกสารดังกล่าวเพิ่มเติมไปยังพนักงานอัยการ ต่อมาศาลชั้นต้น ได้มีคำพิพากษาในความผิดฐานก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยให้ลงโทษจำคุกจำเลย ๑ เดือน และปรับเป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท โดยโทษจำคุกให้รอลงอาญา ๑ ปี และยกฟ้องในความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งไม่ยอมรื้อถอนอาคาร ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น

ในส่วนของนาง ก. ภรรยา นาย ข. ผู้อุทธรณ์เห็นว่าได้ร่วมกระทำความผิดกับนาย ข. ดังนั้น จึงได้มีหนังสือถึงอัยการสูงสุด เพื่อขอให้ดำเนินการฟ้องร้องนาง ก. ด้วย แต่อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญาธนบุรีพิจารณาเห็นว่า คดีไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่านาง ก. ได้ร่วมกับนาย ก. ก่อสร้างตัดแปลงอาคารที่เกิดเหตุ อีกทั้งพยานซึ่งอยู่ใกล้อาคารที่เกิดเหตุให้การยืนยันว่านาง ก. ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการตัดแปลงต่อเติมอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต และร่วมกันฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รื้อถอนอาคารที่ก่อสร้าง ต่อเติม ตัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีความเห็นชอบ ตามความเห็นของพนักงานอัยการแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังสำนักงานอัยการ พิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๒๑.๖/๑๗๐๕ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ จัดส่งสำเนาหนังสือขอให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๒ สำเนาคำสั่งให้รื้อถอนอาคารเลขที่ กท ๕๔๐๓/๖๕๐๑ และ กท ๕๔๐๓/๖๕๐๒ ฉบับ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๔ สำเนาบันทีกคำให้การชั้นสอบสวนของพยานบุคคล สำเนาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการ ดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และสำเนาทงหนังสือแจ้งผลการพิจารณาคัดถ่ายเอกสาร ส่วนวัน เวลาที่พนักงาน สอบสวนได้จัดส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ และวัน เวลาที่พนักงานอัยการส่งสำนวน และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ความเห็นชอบ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) ชี้แจงว่า วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ พนักงานสอบสวนส่งสำนวน วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ พนักงานอัยการมีคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม เนื่องจากผู้ต้องหาร้องขอความเป็นธรรม วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนมีความเห็นและคำสั่ง วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ อัยการพิเศษฝ่ายคดี อาญาธนบุรี ๖ มีความเห็นและคำสั่ง วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญาธนบุรี มีความเห็นและคำสั่ง วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ เสนอสำนวนต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีความเห็น และคำสั่ง

นอกจากนี้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) ได้ชี้แจงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า เอกสาร ที่ขอคัดถ่ายบางฉบับ เช่น คำให้การของพยานบุคคลอาจมีผลกระทบต่อผู้อื่น ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ใช่คู่ความในคดีโดยตรง ซึ่งคำสั่งไม่อนุญาตดังกล่าวเป็นเพียงการพิจารณาในเบื้องต้น ไม่ใช่คำสั่งเด็ดขาดซึ่งได้แจ้งให้ผู้ขอคัดถ่ายเอกสารทราบว่าจะหากไม่เห็นด้วย กับคำสั่งดังกล่าวสามารถอุทธรณ์คำสั่งต่ออธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญาธนบุรีได้ ตามนัยระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการ ดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่วนเอกสารอื่นที่ขอมาไม่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้ไม่มีปัญหาที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า การที่ผู้อุทธรณ์มีได้อุทธรณ์คำสั่งต่ออธิบดีอัยการฝ่ายคดี อาญาธนบุรี ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ จะสามารถใช้สิทธิในการ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดี อาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นระเบียบซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดในเรื่องการใช้อำนาจหรือกระทำการหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น โดยให้อธิบดีมีอำนาจทำคำสั่งเฉพาะเรื่อง หรือวางระเบียบไว้ให้พนักงานอัยการปฏิบัติก็ได้ โดยระเบียบดังกล่าวถือเป็นระเบียบ ภายในสำนักงานอัยการสูงสุด อันไม่กระทบถึงสิทธิของประชาชน ดังนั้น แม้ผู้อุทธรณ์จะมีได้อุทธรณ์คำสั่งต่ออธิบดีอัยการฝ่ายคดี อาญาธนบุรี ผู้อุทธรณ์ก็สามารถใช้สิทธิในการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

มีปัญหาต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อาจเปิดเผยได้หรือไม่ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) จัดส่งมาประกอบการ พิจารณาและเกี่ยวข้องกับคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ คือ สำเนาบันทีกคำให้การชั้นสอบสวนของพยานบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ โดยในบันทีกคำให้การดังกล่าวไม่ปรากฏว่าผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานได้มีการกล่าวร้าย หรือพาดพิงผู้ใด อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ได้แสดงความประสงค์ต้องการทราบเพียงข้อความที่เป็นสาระ และยินยอมให้ลบหรือตัดทอนชื่อพยานหรือข้อความ ที่อาจทราบถึงตัวบุคคลได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรืออาคารที่อยู่ใกล้ขีด หรือติดต่อกับอาคาร

ที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินหรืออาคารถูกระทบกระเทือน เนื่องจากการกระทำความผิดดังกล่าวจึงเป็นผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา ตามนัยมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงมีเหตุอันสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) ยืนยันว่าไม่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ก็อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เป็นการขอทราบข้อเท็จจริง ซึ่งมิใช่การขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการอื่นให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายพุลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉินัก

นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๗/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรีเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของเสาไฟฟ้า
ที่เสียหาย

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการ บริษัท ก. จำกัด มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒
ถึงนายกเทศมนตรีเมืองกาญจนบุรี เพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเสาไฟฟ้าที่เสียหาย ดังนี้

๑. เสาไฟฟ้า (รูปตัวปลายี่สก) เป็นทรัพย์สินของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี หรือของบริษัท ก. จำกัด

๒. กรณีหากเสาไฟฟ้า (รูปตัวปลายี่สก) เป็นทรัพย์สินของบริษัท ก. จำกัด กรณีที่เทศบาลเมืองกาญจนบุรีเรียกร้องเงิน
ค่าเสียหายจากบริษัท ประกันภัย ข. จำกัด เหตุใดจึงไม่ส่งมอบเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่บริษัท ก. จำกัดและผู้ใดเบียดบังเอาไป

๓. กรณีเสาไฟฟ้า (รูปตัวปลายี่สก) เป็นทรัพย์สินของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี เทศบาลเมืองกาญจนบุรีมีวัตถุประสงค์
เช่นใดในการยื่นคำให้การอันไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงต่อศาลปกครองกลางเทศบาลเมืองกาญจนบุรีมีหนังสือ ที่ กจ ๕๒๐๐๕/๑๐๙๕
ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะ
ที่หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้
พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองกาญจนบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว
ข้อเท็จจริงพบว่า บริษัท ก. จำกัด ได้เข้าทำสัญญาก่อสร้างเสาไฟฟ้า (รูปตัวปลายี่สก) กับเทศบาลเมืองกาญจนบุรี เมื่องานเสร็จสิ้น
บริษัท ก. จำกัด ได้ส่งมอบงานดังกล่าว แต่เทศบาลเมืองกาญจนบุรีอ้างว่าบริษัท ก. จำกัด ทำผิดสัญญา และไม่ตรวจรับมอบงาน
บริษัท ก. จำกัด จึงฟ้องร้องเทศบาลเมืองกาญจนบุรีต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๙๙๒/๒๕๕๑ ต่อมาในวันที่ ๒๔
พฤษภาคม ๒๕๕๑ มีรถยนต์พ่วงชนฐานเสาไฟฟ้าดังกล่าว ก่อให้เกิดความเสียหาย เทศบาลเมืองกาญจนบุรีได้เรียกร้องค่าเสียหาย
จากบริษัทประกันภัย เป็นจำนวนเงิน ๙๗,๖๖๗ บาท ผู้อุทธรณ์ในฐานะกรรมการผู้จัดการเห็นว่า เสาไฟฟ้า (รูปตัวปลายี่สก)
ยังเป็นกรรมสิทธิ์ของทางบริษัทฯ จึงได้มีหนังสือสอบถามในประเด็นข้างต้นไปยังเทศบาลเมืองกาญจนบุรี เพื่อนำไปดำเนินคดีอาญา
กับบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลเมืองกาญจนบุรีมีหนังสือ
ที่ กจ ๕๒๐๐๕/๑๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์มิได้ขอข้อมูลข่าวสาร แต่เป็นการสอบถามข้อเท็จจริง
ซึ่งข้อเท็จจริงในเรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณา
แล้วเห็นว่า การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ มีลักษณะเป็นการสอบถามเพื่อให้เทศบาลเมืองกาญจนบุรีชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
ความเสียหายของเสาไฟฟ้า มิใช่เป็นการขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น แม้เทศบาลเมืองกาญจนบุรีจะปฏิเสธการชี้แจง
ข้อเท็จจริงโดยอ้างมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ก็มิได้ทำให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ กรณีเช่นนี้จึงไม่อยู่
ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงเห็นสมควรให้ยกอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของ
ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ	หัวหน้าคณะที่ ๒
นางธิดา ศรีไพพรรณ	กรรมการ
นายชัยรัตน์ มาประณีต	กรรมการ
นายพุลประโยชน์ ชัยเกียรติ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก	กรรมการ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย	
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์	

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๘/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ผู้บังคับหมู่ฝ่าย ตม. ขาออก ๑ ตำน ตม.ทอ. สุวรรณภูมิ มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้บังคับการกองบังคับการตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานแห่งชาติ (ผบก.ตม.ทอช.) ขอสำเนาสำนวนการสอบสวนวินัย ผู้อุทธรณ์รวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ๒๓๖ แผ่น ซึ่งกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) ได้ส่งคืนให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามบันทึกกองวินัย ที่ ๐๐๑๑.๒/๓๒๕๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีอาญา กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

สตม. มีบันทึก ที่ ๐๐๒๙.๓๑๔/๑๘๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนวินัยในส่วนที่ สตม. เห็นว่าไม่ทำให้เกิดความเสียหายและจำเป็นในการใช้เป็นพยานหลักฐานต่อผู้คดีอาญาของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๙ แผ่น และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่นโดยให้เหตุผลว่า มีเอกสารบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อบุคคลดังกล่าว และอาจทำให้เสื่อมประสิทธิภาพของกระบวนการตรวจสอบในการดำเนินการทางวินัยได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สตม. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือของผู้แทน สตม. และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๓ ผู้อุทธรณ์ขณะปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขาออก ณ ท่าอากาศยานดอนเมือง มีกรณีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนรู้เห็นหรือช่วยเหลือให้นาย ก. เดินทางออกนอกราชอาณาจักรโดยมิชอบ สตม. โดย ตม. ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและต่อมาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนฯ ทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่า กรณีไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่น่าเชื่อว่า ส.ต.อ. (ยศในขณะนั้น) ผู้อุทธรณ์ ได้เรียกรับทรัพย์สินอื่นใดจากนาย ก. หรือมีส่วนรู้เห็นหรือให้ความช่วยเหลือในการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร จึงเห็นควรยุติเรื่อง อย่างไรก็ตามปรากฏว่า ในช่วงปี ๒๕๔๔ - ๒๕๔๘ คณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ทางวินัย ตม. ๒ และ สตม. ได้พิจารณาและสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนฯ ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ อีกหลายครั้ง ทำให้การสอบสวนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาดังกล่าวไม่เป็นที่ยุติ

ปี ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อ สตช. ว่าเจ้าหน้าที่สืบสวนปราบปราม ตม. ๒ ที่ร่วมจับกุมตัวนาย ก. และคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งฝ่าย ๒ ที่ ๒๐/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง สตช. มีคำสั่งให้ สตม. ส่งสำนวนการสอบสวนเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาให้กองวินัยพิจารณา และจากการร้องเรียนดังกล่าว สตม. โดย ตม. ๒ ฝ่าย ๒ ได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญาผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ก็ได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญากับคณะกรรมการสืบสวนฯ เช่นเดียวกัน

ในปี ๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมต่อ สตช. และกองวินัยได้สรุปผลการพิจารณาสำนวนการสอบสวนเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาที่ สตม. ได้ดำเนินการไป เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ว่า การสอบสวนทางวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริง (ก่อนเสนอตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง) คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมิได้ดำเนินการสืบสวนให้ถูกต้องตามระเบียบกรมตำรวจว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ กล่าวคือ มิได้แจ้งข้อกล่าวหา

ให้ผู้ถูกสืบสวนทราบ และสอบปากคำผู้ถูกสืบสวนไว้ หรือให้ผู้ถูกสืบสวนชี้แจงข้อเท็จจริงภายในระยะเวลาที่กำหนด เป็นการสอบสวนที่มีขอบ และเสนอให้ สตม. ดำเนินการให้คณะกรรมการสืบสวนฯ ตามคำสั่งฝ่าย ๒ ที่ ๒๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ทำการสืบสวนให้ถูกต้องตามระเบียบ และดำเนินการทางวินัยกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการพิจารณากลับกรองสั่งลงโทษ บก.ตม.ทอช. พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ มีมติให้ ผกก. ฝ่ายขาออก ๑ ชี้แจงข้อเท็จจริง ตรวจสอบข้อเท็จจริง และรายงาน บก.ตม.ทอช. ต่อไป โดยให้ บก.ตม.ทอช. ควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติให้เป็นไปโดยถูกต้อง

ในปี ๒๕๕๑ อ.ก.ตร.วินัย พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เห็นว่า ตามที่ ฝ่าย ๒ ตม.๒ มีคำสั่ง ที่ ๒๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ สั่งยุติเรื่องทางวินัยอย่างร้ายแรง ตม.๒ และ ตร. เห็นชอบแล้ว เป็นไปตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖ จึงมีมติตอบรับทราบรายงานการดำเนินการทางวินัยผู้ถูกระบุ และ สก.ตร. มีบันทึก ที่ ๐๐๓๙.๓/๙๒๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ เสนอ ผบ.ตร. ผ่าน ผบก.วณ. เพื่อทราบ และกองวินัยมีบันทึก ที่ ๐๐๑๑.๒/๓๒๕๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึง ผบ.สตม. แจ้งเรื่องเพื่อทราบ พร้อมกับส่งสำนวนการสอบสวน รวมเอกสาร ๒๓๖ แผ่นคืน เพื่อให้ สตม. ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในชั้นพิจารณา ผู้ถูกระบุชี้แจงว่า สตม. ได้ใช้เวลาในการสอบสวนผู้ถูกระบุมากกว่า ๕ ปี จนกระทั่งในปี ๒๕๕๐ ได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้ผู้ถูกระบุได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ผู้ถูกระบุเห็นว่าในช่วงที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น ผู้ถูกระบุได้รับความเสียหายหลายอย่าง โดยเฉพาะในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งแม้ในภายหลัง สตม. จะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังให้แก่ผู้ถูกระบุก็ได้เพียง ๑ ขั้นเท่านั้น จึงต้องการทราบขั้นตอนทั้งหมดในการสอบสวนเรื่องที่ถูกล้างมลทินหากมีการดำเนินการส่วนใดที่ไม่ถูกต้องก็จะดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป ข้อมูลข่าวสารที่ได้มีคำขอ คือ สำเนาสำนวนการสอบสวนวินัยรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกองวินัย สตช. ได้ส่งคืนให้ สตม. ตามบันทึกกองวินัย ที่ ๐๐๑๑.๒/๓๒๕๐ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ สำหรับที่ระบุว่าข้อมูลข่าวสารมีจำนวน ๒๓๖ แผ่น เนื่องจากในขณะที่ยื่นคำขอผู้ถูกระบุทราบว่าเอกสารเพียงเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงอาจมีมากกว่านั้น คณะกรรมการฯ ขอให้ผู้ถูกระบุระบุถึงข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ชัดเจน ซึ่งต่อมาผู้ถูกระบุได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์ให้ สตม. เปิดเผยแพร่ประกอบด้วย (๑) รายละเอียดในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง (๒) รายละเอียดในสำนวนการสอบสวนทางวินัย (๓) รายละเอียดในการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมทุกครั้ง (๔) รายชื่อและความเห็นของผู้ตรวจสำนวนทุกครั้ง (๕) รายชื่อคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการลงโทษของ สตม. และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องในการประชุมทุกครั้งที่ประชุมการพิจารณาทุกครั้ง

ส่วนผู้แทน สตม. ชี้แจงว่า ภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ได้จับกุมนาย ก. ในข้อหาใช้หนังสือเดินทางของผู้อื่นเดินทางออกนอกประเทศโดยมีผู้ถูกระบุเป็นผู้ช่วยเหลือนั้น สตม. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เมื่อเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มูล จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้ถูกระบุ ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนวินัยมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงทำให้กระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยสิ้นสุดลง อย่างไรก็ตาม ในส่วนของคดีอาญาซึ่ง สตม. ได้แจ้งความไว้ ต่อสถานีตำรวจนครบาลดอนเมืองนั้นเรื่องยังไม่ยุติ และสถานีตำรวจนครบาลดอนเมืองได้ส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระบุมีคำขอนั้น สตม.ได้เปิดเผยคำให้การของผู้ถูกระบุในชั้นสอบสวน สรุปผลการสอบสวนและมติที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนวินัยให้ผู้ถูกระบุทราบแล้วจำนวน ๑๙ แผ่น ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผยนั้น เนื่องจาก สตม. พิจารณาเห็นว่าผู้ถูกระบุไม่ใช่ผู้เสียหายเพราะมิได้ถูกลงโทษทางวินัย และผู้ถูกระบุมีวัตถุประสงค์จะนำข้อมูลที่ได้รับไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ให้การเป็นพยานซึ่งหากเปิดเผยชื่อพยานอาจทำให้ต่อไปไม่มีผู้ใดกล้ามาให้การเป็นพยานเพราะเกรงกลัวว่าอาจถูกฟ้องร้องได้ ทั้งข้อมูลดังกล่าวยังเกี่ยวข้องกับคดีอาญาซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน ป.ป.ช. อีกด้วย คณะกรรมการฯ แจ้งต่อผู้แทน สตม.ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระบุร้องขอมีจำนวนมาก ซึ่งได้ขอให้ผู้ถูกระบุระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ชัดเจน เมื่อผู้ถูกระบุระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการแล้ว ขอให้ สตม. จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อให้คณะกรรมการฯ พิจารณาให้ครบถ้วน ซึ่ง สตม. ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารให้ครบถ้วนเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกระบุเป็นผู้กล่าวหาว่าหมิ่นเหม่ต่อนามสมมติที่จะได้ทราบผลการสอบสวนและกระบวนการสอบสวนเรื่องที่มีการกล่าวหาตน เพื่อใช้ปกป้องสิทธิหรือประโยชน์ของตนตามกฎหมาย เมื่อการสืบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกระบุได้เสร็จสิ้นลงแล้ว แม้จะโดยผลของพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนดังกล่าวไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้

กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อพิจารณาของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองที่เห็นว่า การเปิดเผยชื่อผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ จะทำให้เกิด ผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าว หรือทำให้กระบวนการตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยในอนาคตต้องเสื่อมประสิทธิภาพเพราะไม่มีผู้ใดกล้ามาให้ถ้อยคำเป็นพยานต่อไปนั้น กรณีนี้ผู้อุทธรณ์กล่าวว่าสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเรื่องที่ถูกอุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ามากกว่า ๕ ปี การสอบสวน และดำเนินการทางวินัยนั้น นอกจากเรื่องการคุ้มครองผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานแล้ว หน่วยงานของรัฐควรคำนึงถึงสิทธิและผลกระทบต่อผู้ถูกกล่าวหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องระยะเวลาในการสอบสวนประกอบด้วย จึงจะกล่าวได้ว่าเป็นการสอบสวนที่มีประสิทธิภาพนอกจากนั้นหากการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยได้กระทำไปโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก็ควรได้รับผลแห่งการกระทำนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนคือผู้อุทธรณ์ประกอบกันแล้ว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ หากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเห็นว่า การเปิดเผยชื่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานจะทำให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าวและกระบวนการตรวจสอบการดำเนินการทางวินัย สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองก็อาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้รู้ถึงตัวบุคคลผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานนั้นได้ เพื่อเป็นการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ รวมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง โดยอาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้รู้ถึงตัวบุคคลผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานได้

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
นางธิดา ศรีไพพรรณ
นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก
นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๙/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูโรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัยได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนประเมินผลงานทางวิชาการ และรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะของผู้อุทธรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ ได้มีบันทึกท้ายหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ให้เปิดเผยเฉพาะผลคะแนนประเมินผลงานทางวิชาการแก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะ ข้าราชการพิเศษ แต่ผลงานทางวิชาการไม่ผ่านการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ว่า “ผู้อุทธรณ์ลอกผลงานทางวิชาการกับนาง ก. ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำผลงานทางวิชาการด้วยตนเอง และผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์แย่มาก” ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

ในชั้นพิจารณา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๑/๑๒๙ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ สรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ขอทราบผลคะแนนและรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ จึงได้เปิดเผยเฉพาะผลคะแนน และปฏิเสธการเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยอาจกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยเฉพาะบุคคลที่เป็นกรรมการตรวจผลงาน ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของทางราชการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดชั้นความลับโดยแจ้งตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/ว ๑๑๔๔๘ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ให้ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาฯ กักเก็บเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมิให้เปิดเผยรายชื่อกรรมการผู้ตรวจและประเมินผลงาน หมายเลขโทรศัพท์ ความเห็นและผลการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคนให้ผู้ขอรับการประเมินทราบก่อนที่จะนำเสนอคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อมีมติ นอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ ยังอ้างว่าผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งล่วงหน้ากำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงขอให้คณะกรรมการฯ มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ต้องการทราบรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะของผู้อุทธรณ์ และสำเนาเอกสารแบบรายงานการประเมินวิทยฐานะข้าราชการพิเศษสำหรับกรรมการประเมิน เพื่อตรวจสอบคะแนน

ประเมินพร้อมทั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของผู้อรรถณั ที่กรรมการประเมินผลงานทางวิชาการแต่ละคนได้ให้คะแนน ประเมินและตั้งข้อสังเกตไว้

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเรื่องนี้ผู้อรรถณัยังไม่ได้ยื่นขอสำเนาเอกสารแบบรายงานการประเมินวิทยฐานะ ขำนาญการพิเศษที่ใช้สำหรับกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการแต่ละคนได้ให้คะแนนประเมินและตั้งข้อสังเกตไว้จากสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต ๑ เลย กรณีไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะอรรถณัได้ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับไว้พิจารณา

ส่วนกรณีที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ อ้างว่าผู้อรรถณัได้อุทธณัคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ล่วงพ้นกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ มีคำสั่งนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่าคำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้แจ้งสิทธิในการอุทธณัคำสั่งไว้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ระยะเวลาการอุทธณัคำสั่งจึงขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร ตามนัยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้อรรถณัได้อุทธณั ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงเป็นอุทธณัที่ชอบด้วยกฎหมาย

ในชั้นนี้ จึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการ เพื่อขอ เลื่อนวิทยฐานะของผู้อรรถณั เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงาน ภาครัฐมีความโปร่งใสและเพื่อให้ประชาชนสามารถรักษาสติประโยชน์ของตนได้ เมื่อการประเมินผลงานทางวิชาการผู้อรรถณัได้ เสร็จสิ้นแล้ว และมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้อรรถณั ผู้อรรถณัจึงมีส่วนได้เสียที่สำคัญในอัน ที่จะทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการของตน โดยเฉพาะรายชื่อกรรมการผู้ตรวจผลงาน และสาขาวิชาชีพ ที่เชี่ยวชาญของกรรมการผู้ตรวจผลงานทางวิชาการ เป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการนั้นมีความโปร่งใส และน่าเชื่อถือ การเปิดเผยรายชื่อจะเป็นประโยชน์แก่ระบบการประเมินผลงานทางวิชาการในอนาคต แม้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ อยู่บ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ และสิทธิประโยชน์ของผู้รับการประเมินผลงานทางวิชาการประกอบกันแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อ คณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการแก่ผู้อรรถณัย่อมเป็นประโยชน์มากกว่าการปกปิดไว้ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธณัแก่ผู้อรรถณั

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจผลงานทางวิชาการให้แก่ผู้อรรถณั

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจ่านง เจริญฉัตร

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต จัาเฉลิม

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธณั

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์เกี่ยวกับข้อมูลการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปากคลองบางนางรม ปี ๒๕๕๑

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์ ขอสำเนาเอกสารการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปากคลองบางนางรม ปี ๒๕๕๑ คือ

๑. สมุดบัญชี (SML) พ.ศ. ๒๕๕๑ ของชุมชนปากคลองบางนางรม เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์
๒. สำเนาการประชุม (SML) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงจากฉบับเดิมซึ่งมีลายมือชื่อผู้แก้ไขและลงชื่อรับรองสำเนาถูกต้องของเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์
๓. สำเนาการเปลี่ยนโครงการจากร้านค้าชุมชนเป็นจัดซื้อโต๊ะ เก้าอี้ ให้เช่าลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑
๔. สำเนาเอกสารเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์อนุมัติผ่านโครงการ รับรองสำเนาถูกต้อง และอื่น ๆ ถ้ามีธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์มีหนังสือ ที่ ปช ๔๒๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ผู้อุทธรณ์มิใช่บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปากคลองบางนางรม จึงไม่มีสิทธิที่จะขอเอกสารดังกล่าว และหากต้องการก็ให้ทำหนังสือแจ้งคณะกรรมการของโครงการปากคลองบางนางรมหรือเทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานสนับสนุน เพื่อขอเอกสารดังกล่าวต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์ ที่ ปช ๑๖๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ขอเปิดและปิดบัญชีพร้อมแนบรายชื่อหมู่บ้านหรือชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบของธนาคารออมสิน (รายชื่อปรากฏในระบบงาน SML โครงการ ๒) และให้คณะทำงานที่เป็นผู้รับผิดชอบในการลงชื่อเบิกจ่ายเงินของหมู่บ้านหรือชุมชนจำนวน ๓ คน เป็นผู้ให้ตัวอย่างลายมือชื่อในการถอนเงินจากบัญชีของหมู่บ้านหรือชุมชน ซึ่งการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายเงินของหมู่บ้านหรือชุมชน เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ได้ดำเนินการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ โครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์ โดยขอเปิดบัญชีออมทรัพย์ชื่อบัญชี ชุมชนปากคลองบางนางรม เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ (SML) ปี ๒๕๕๑ พร้อมแจ้งรายชื่อคณะทำงานที่เป็นผู้รับผิดชอบในการลงชื่อเบิกจ่ายเงินของชุมชน จำนวน ๓ คน คณะผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนาศักยภาพชุมชนปากคลองบางนางรม ได้เบิกเงินจากธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์ เพื่อดำเนินการตามโครงการแล้วเป็นเงินจำนวน ๒๔๘,๐๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์เห็นว่าโครงการดังกล่าวมีการทุจริตจึงประสงค์จะคัดถ่ายสำเนาเอกสารการดำเนินการของโครงการดังกล่าวเพื่อประกอบการร้องเรียนและดำเนินคดีกับผู้ร่วมทุจริตแต่ธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปากคลองบางนางรม ปี ๒๕๕๑ ซึ่งรัฐบาลได้จัดสรรเงินงบประมาณเพื่อให้หมู่บ้านหรือชุมชนนำไปดำเนินการตามโครงการเพื่อที่จะก่อให้เกิดรายได้ พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก พัฒนาสินทรัพย์ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพลังงานของหมู่บ้านหรือชุมชน โดยมอบหมายให้ธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์ ควบคุมการเบิกจ่ายเงินโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ ธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์ จึงต้องดำเนินการให้ถูกต้อง โปร่งใสและตรวจสอบได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เว้นแต่ข้อมูลส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลดังกล่าว เช่น บัตรประจำตัวประชาชนและลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมเพื่อคัดเลือกโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปากคลองบางนางรม ปี ๒๕๕๑ ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารออมสิน สาขาประจวบคีรีขันธ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่อยู่ผู้ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลดังกล่าว เช่น บัตรประจำตัวประชาชนและลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมเพื่อคัดเลือกโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของชุมชนปากคลองบางนางรม ปี ๒๕๕๑ ให้ปกปิดไว้

นายสมยศ เชื้อไทย

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

นายสุพจน์ ไพบุลย์

นายอีกรหาญ โตมรศักดิ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วย และนายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๑/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร เกี่ยวกับข้อมูลการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๓๕/๐๑๙๕ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงสรรพากรจังหวัดภูเก็ตขอให้ตรวจสอบและรับรองการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะของนาง ก. ผู้ฟ้องคดี เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการแก้ต่างให้สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ตผู้ถูกฟ้องคดีในการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองนครศรีธรรมราชต่อศาลปกครองสูงสุด

กรมสรรพากรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๐๑/๔๕๑๘ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเนื่องจากเห็นว่า ข้อมูลการเสียภาษีเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลที่ทำให้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองจะนำออกเปิดเผยหรือแจ้งแก่บุคคลหรือหน่วยงานใดมิได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๓๕/๐๒๘๙ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า มีประเด็นข้อกฎหมายเบื้องต้นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่าสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ตได้ส่งสำนวนในคดีระหว่าง นาง ก. ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ และปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ ไปให้พนักงานอัยการสำนักงานคดีปกครองนครศรีธรรมราช แก้ต่างให้ ปรากฏว่าศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีคำพิพากษาให้คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ และปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ แพ้คดี ผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นต้องใช้เอกสารตามอุทธรณ์ ประกอบการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองนครศรีธรรมราชต่อศาลปกครองสูงสุดจึงได้มีหนังสือถึงสรรพากรพื้นที่ภูเก็ตขอให้ตรวจสอบและรับรองการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะของนาง ก. ผู้ฟ้องคดี แต่กรมสรรพากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของกรมสรรพากรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์คือสำนักงานคดีปกครองนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการเพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ

วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายอีกหาญ โตมรศักดิ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วย และนายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยองเกี่ยวกับข้อมูลรายได้และรายจ่ายการจัดเก็บขยะ

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีนครระยอง ขอรบและขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลรายได้ที่เทศบาลนครระยองได้รับจากบริษัทกิจการร่วมค้า ปากน้ำเมืองสะอาด จำกัด ตามสัญญาเลขที่ ๖๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๙ พร้อมสำเนา ๑ ชุด ดังนี้

๑. รายงานรายได้ที่ได้รับจากบริษัท กิจการร่วมค้า ปากน้ำเมืองสะอาด จำกัด ตั้งแต่ทำสัญญาถึงปัจจุบัน โดยแยกเป็นรายได้รายเดือน และแยกประเภทรายได้

๒. รายงานปริมาณขยะแต่ละชนิด ในแต่ละเดือนจำนวนเท่าใด ตั้งแต่ทำสัญญาจนถึงปัจจุบัน

๓. อธิบายค่าบริหารจัดการโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์และพลังงานที่เทศบาลนครระยองจะต้องจ่ายไม่เกิน ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี คือเงินค่าอะไร จ่ายเมื่อไรของปี ใครเป็นผู้กำหนดยอดเงิน

๔. โรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์และพลังงานนี้ ผู้ใดเป็นผู้ก่อสร้าง ราคาก่อสร้างเท่าใด ใช้งบประมาณจากไหน

เทศบาลนครระยองโดยกองวิชาการและแผนงานแจ้งผลการพิจารณาตามบันทึกลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครระยอง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ขอให้พิจารณาเห็นว่า เทศบาลนครระยองทำสัญญาจ้างบริษัทกิจการร่วมค้า ปากน้ำเมืองสะอาด จำกัด จัดเก็บขนขยะมูลฝอยและบริหารโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์และพลังงาน มีกำหนดเวลาการจ้าง ๕ ปี เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ ผู้อุทธรณ์ขอทราบและขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการดำเนินการของบริษัทกิจการร่วมค้า ปากน้ำเมืองสะอาด จำกัด ที่บริษัทฯ ต้องรายงานต่อเทศบาลนครระยองตามสัญญา ตามคำขอข้างต้นจำนวน ๔ รายการ ซึ่งเทศบาลนครระยองได้พิจารณาแล้วแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ รายการที่ ๒ นั้น ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ เทศบาลนครระยองมีหนังสือ ที่ รย ๕๒๐๐๗/๑๙๑๙ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติม ถึงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากยังอยู่ระหว่างอายุสัญญาจ้าง ซึ่งคู่สัญญามีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้จนกว่าจะครบอายุสัญญา ถ้ามีการเปิดเผยอาจมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในทางที่ทำให้ราชการเสียหายได้ และอาจทำให้การบังคับใช้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสัญญา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เทศบาลนครระยองพิจารณาแล้วแจ้งว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ นั้น ข้อมูลข่าวสาร

ที่เทศบาลนครระยองจัดส่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย (๑) เอกสารสรุปรายได้งานจ้างเก็บขนขยะมูลฝอยและการบริหารโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ - วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ (๒) เอกสารสถิติการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๒ และ (๓) รายงานสรุปข้อมูลการชั่งสินค้าของบ่อฝังกลบขยะจำแนกตามประเภทสินค้าเป็นรายเดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - เดือนเมษายน ๒๕๕๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นข้อมูลทางสถิติในภาพรวมเกี่ยวกับการดำเนินการของ บริษัทกิจการร่วมค้า ปากน้ำเมืองสะอาด จำกัด ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่บริษัทฯ ต้องรายงานต่อเทศบาลนครระยองตามสัญญา เมื่อเทศบาลนครระยองได้รับไว้ตามสัญญา ข้อมูลข่าวสารนั้นจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการปฏิบัติงานตามปกติของเทศบาลนครระยอง และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วไปอาจใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานดังกล่าวได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมีลักษณะเป็นเพียงข้อมูลทางสถิติแก่ผู้อุทธรณ์ ไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่สัญญา หรือทำให้การดำเนินการตามสัญญาไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการของ บริษัทกิจการร่วมค้า ปากน้ำเมืองสะอาด จำกัด รวมทั้งการปฏิบัติงานของเทศบาลนครระยองซึ่งเป็นผู้สัญญาและเป็นหน่วยงานของรัฐเองด้วย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลนครระยองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
นายชัยรัตน์ มาประณีต
นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก
นางธิดา ศรีไพพรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๒
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๓/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพัทลุงเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดพัทลุง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ราษฎรจังหวัดพัทลุงมีหนังสือร้องเรียนคัดค้านคุณสมบัติของนาย ก. ซึ่งสมัครเข้ารับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๑ ตำบลนาขยาด อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ต่อนายอำเภอควนขนุน โดยอ้างว่าภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของนาย ก. ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งอำเภอควนขนุนได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วมีคำวินิจฉัยว่านาย ก. เป็นผู้มีความสมัครใจ ครั้นผู้อุทธรณ์ได้แจ้งว่าการวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องดังกล่าวเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง อำเภอควนขนุนจึงส่งเรื่องให้จังหวัดพัทลุงพิจารณา ขณะเดียวกันผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องทุกข์ผ่านศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพัทลุงขอให้พิจารณาเรื่องดังกล่าวด้วย ต่อมาจังหวัดพัทลุงมีหนังสือที่ พท ๐๐๑๗ (ศดธ.) / ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบโดยวินิจฉัยว่า เชื่อว่าผู้ถูกร้องคัดค้านมีภูมิลำเนาในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๑๑ จริง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

จังหวัดพัทลุงมีหนังสือ ที่ พท ๐๐๑๗(ศดธ.)/๓๕๑๖ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการให้ปากคำของพยานบุคคลซึ่งเมื่อเปิดเผยหรือมีการคัดสำเนาไปแล้ว อาจเกิดความไม่ปลอดภัยแก่พยานบุคคลที่ให้ปากคำไว้ และอาจเกิดความเสียหายตามมาในภายหลังได้ จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพัทลุง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงได้ว่า ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๑ ตำบลนาขยาด อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง แต่ไม่ได้รับเลือก ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยเกี่ยวกับภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ซึ่งเป็นผู้สมัครรับการเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยเห็นว่านาย ก. ซึ่งเป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นผู้ใหญ่บ้านนั้นมิได้เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑๑ จึงร้องเรียนต่อนายอำเภอควนขนุน ซึ่งอำเภอควนขนุนได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วมีคำวินิจฉัยว่านาย ก. เป็นผู้มีความสมัครใจ ครั้นผู้อุทธรณ์เห็นว่าการวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องดังกล่าวเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงได้แจ้งต่ออำเภอควนขนุนและร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงผ่านศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพัทลุง จังหวัดพัทลุงทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้งหนึ่ง ผลการตรวจสอบปรากฏว่านาย ก. มีภูมิลำเนาหลายแห่ง โดยมีบ้านอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑๑ ตำบลนาขยาด จำนวน ๒ หลัง และพื้นที่หมู่ที่ ๓ ตำบลตะพานซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับหมู่ที่ ๑๑ ตำบลนาขยาด อีก ๑ หลัง จังหวัดพัทลุงพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เมื่อตรวจสอบการแสดงเจตนาของนาย ก. ในการใช้สิทธิเลือกตั้งทุกระดับ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ผู้ใหญ่บ้าน นาย ก. มีเจตนาที่จะใช้บ้านเลขที่ ๑๓๑ หมู่ที่ ๑๑ เป็นภูมิลำเนา นาย ก. จึงมีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีความต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ จังหวัดพัทลุงจึงได้มีหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ อย่างไรก็ตามผู้อุทธรณ์ยังมีข้อสงสัยและได้มีหนังสือถึงจังหวัดพัทลุงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวทั้งหมด แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่ถูกผู้ถูกร้องเรียนคัดค้านคุณสมบัติที่นาย ก. ได้ใช้ในการสมัครเข้ารับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๑ ตำบลนาขยาด อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุงนั้น ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยจังหวัดพัทลุงได้แจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้ถูกร้องทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อพิจารณาของจังหวัดพัทลุงที่เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถูกร้องอาจนำไปสู่การแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ซึ่งอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งของราษฎรในพื้นที่ และทำให้ราษฎรขาดความเชื่อมั่น เชื่อถือในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของราชการในอนาคตได้นั้น ตามรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานได้ให้ถ้อยคำเกี่ยวกับความเป็นมาของบ้านและการอยู่อาศัยของนายชำนาญในบ้านเหล่านั้น เฉพาะในส่วนที่ตนรู้เห็น ไม่มีการกล่าวร้ายผู้ใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดความขัดแย้ง หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ยิ่งกว่านั้น นาย ก. เป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นผู้นำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๑ เมื่อคนในหมู่บ้านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ใช้ในการสมัครเข้ารับการเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้าน การเปิดเผยรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภูมิฐานะหรือถิ่นที่อยู่ของนาย ก. นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการเลือกผู้นำบ้านดังกล่าวแล้ว ยังจะเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในการดำรงตำแหน่งผู้นำบ้านของนาย ก. ได้ทางหนึ่งด้วย อีกทั้งผู้ถูกร้องเป็นผู้สมัครเข้ารับการเลือกเป็นผู้นำบ้าน จึงเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว ย่อมมีเหตุอันสมควร ที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นแก่ผู้ถูกร้อง อย่างไรก็ดีเนื่องจากรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นรวมอยู่ด้วยได้แก่ ทะเบียนบ้าน ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในทะเบียนบ้าน เฉพาะในส่วนของนาย ก. สำหรับบุคคลอื่นมิให้เปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดพัทลุงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ถูกร้อง เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในรายการทะเบียนบ้าน ให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับนาย ก.

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นายชัยรัตน์ มาประณีต

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉิก

นางธิดา ศรีไพพรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๔/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับคำให้การของพยาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอดีตผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคงจังหวัดนครราชสีมา แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง เห็นว่าการเลือกตั้งดังกล่าวมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงได้ยื่นหนังสือคัดค้านผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคงและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเมืองคงต่อคณะกรรมการ การเลือกตั้งประจำจังหวัดนครราชสีมา ต่อมาคณะอนุกรรมการฝ่ายสืบสวนของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครราชสีมาได้เรียกพยานไปให้ปากคำ ผู้อุทธรณ์รู้สึกเคลือบแคลงสงสัยในพฤติกรรมของพนักงาน อนุกรรมการฝ่ายสอบสวน และกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครราชสีมา บางคนว่าจะประพฤติมิชอบโดยการช่วยเหลือผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อขอเอกสารคำให้การของพยานใน ๓ ส่วนการสอบสวน คือ

๑. กรณีการให้ร้ายผู้สมัครรับเลือกตั้งฯ โดยการแจกใบปลิวของพันตำรวจเอก ก. ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรคง และกรรมการการเลือกตั้งประจำเทศบาลตำบลเมืองคง โดยมีพยานประกอบด้วย ผู้อุทธรณ์ นาง ข. และนาง ค.
๒. กรณีผู้ที่ได้รับเงิน และพบเห็นการทุจริต พยานประกอบด้วย นาย ง. นาง จ. และนาง ฉ.
๓. กรณีนาย ข. ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรี หมายเลข ๒ จ่ายเงินจูงใจให้แก่นาง ณ. ๑๐๐ บาท และกรณีนาย ท. ตัวแทนผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง หมายเลข ๒ จ่ายเงินซื้อเสียง พยานประกอบด้วยนาง ณ. นาง ธ. นาง น. นาง บ. นางสาว ป. นาง ผ. พยานผู้รับเงิน และนาย ผ. โดยผู้อุทธรณ์จะนำไปวิเคราะห์และประกอบหลักฐานในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๒๐๕/๑๑๑๗๑ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าส่วนการสืบสวนสอบสวน เรื่องคัดค้านการเลือกตั้งเป็นเอกสารซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องปกปิดไว้เป็นความลับเนื่องจากมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และพยานบุคคล หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และส่วนการสอบสวนอยู่ระหว่างการดำเนินการของด้านกิจการสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่าเทศบาลตำบลเมืองคงได้จัดให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเมืองคง เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๑ โดยผู้อุทธรณ์หัวหน้ากลุ่มรักเมือง คงได้ลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง หมายเลข ๑ และนาย ข. หัวหน้ากลุ่มคงรวมพลัง เป็นผู้สมัครหมายเลข ๒ ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า นาย ข. ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง ก่อนประกาศผลการเลือกตั้งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องคัดค้านผลการเลือกตั้งดังกล่าวต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๔ ส่วน ซึ่งจากคำขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ในครั้งนี้ปรากฏอยู่ในส่วนการสืบสวนสอบสวนที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาและมีมติเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ แต่ยังไม่ได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพราะยังอยู่ในระหว่างการจัดทำวินิจฉัย

ในชั้นการพิจารณา สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๖๐๙/๒๒๔๙ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และหนังสือ ที่ ลต ๐๖๐๙/๖๒๖๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แจ้งว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดทำคำวินิจฉัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยให้ยกคำร้องคัดค้านสำนวนการสืบสวนสอบสวนทั้ง ๓ สำนวน ดังปรากฏในคำวินิจฉัยสั่งการ ที่ ๑๐๘๔/๓/๒๕๕๑ (สำนวนการสืบสวนสอบสวนที่ ๒) คำวินิจฉัยสั่งการ ที่ ๑๐๘๔/๖/๒๕๕๑ (สำนวนการสืบสวนสอบสวนที่ ๔) และคำวินิจฉัยสั่งการ ที่ ๑๐๘๔/๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ (สำนวนการสืบสวนสอบสวนที่ ๓)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คำให้การเป็นพยานในสำนวนการสืบสวนสอบสวนที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ นั้น พยานทุกคน เป็นพยานในฝ่ายของผู้อุทธรณ์ และให้การเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ ดังนั้นการเปิดเผยถ้อยคำของพยานในกรณีนี้จึงไม่อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
นายชัชฎภัย บุรุษพัฒน์
นางเน่งน้อย วิศโยธิน
นายสมชาย หอมลออ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

หัวหน้าคณะที่ ๑
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๕/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร บริษัท ก. จำกัด มีหนังสือ ที่ WBT. ๕๒/๐๐๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงาน บันทึก เอกสาร และสำนวนที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาการกระทำของนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี (ผอ.สพว.) ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกคำสั่งให้ชำระค่าปรับตามนัยมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยมีข้อด้วยกฎหมายทั้งหมดจนได้ข้อยุติ

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีหนังสือ ที่ คค ๐๓๑๘/๙๕๔ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ WBT.๕๐/๐๒๙ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กระทรวงคมนาคมได้ออกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการสั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศซึ่งของที่กำหนดให้บรรทุกโดยเรือไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้ติดประกาศ ณ สำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี จำนวน ๒ ครั้ง คือ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ให้ประชาชนทั่วไปเริ่มใช้แบบ พว. - จ. ๑ และแบบ พว. - จ. ๒ ตามประกาศฯ ฉบับดังกล่าว ต่อมานาย ก. ผอ.สพว. ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกคำสั่งให้บริษัทต่างๆ รวมถึงบริษัทที่บริษัท ก. จำกัด ดำเนินการแทนในฐานะผู้รับจัดการขนส่งและผู้รับมอบอำนาจกระทำการแทน ซึ่งได้ยื่นแบบ พว. - จ. ๑ และแบบ พว. - จ. ๒ ก่อนและหลังวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ไปชำระค่าปรับกรณียื่นแบบ พว. - จ. ๒ เกินกว่า ๗ วัน นับแต่เริ่มมาถึงประเทศไทย และออกคำสั่งให้บริษัท ค. จำกัด ที่มีได้ใช้เรือไทยไปชำระค่าปรับกรณีไม่ยื่นแบบ พว. - จ. ๑ ก่อนนำของบรรทุกลงเรือไทย และกรณียื่นแบบ พว. - จ. ๒ เกินกว่า ๗ วัน นับแต่เริ่มมาถึงประเทศไทยตามนัยมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ บริษัท ก. จำกัด ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงมีหนังสือ ที่ WBT. ๕๑/๐๐๑ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ร้องเรียนไปยังอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ว่านาย ก. ผอ.สพว. ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งให้ชำระค่าปรับ ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยไม่มีอำนาจ

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาพิจารณากรณีการร้องเรียนของบริษัท ก. จำกัด และเห็นว่า การกระทำของสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวีเกินกว่าอำนาจของกฎหมาย ซึ่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้สั่งการให้สำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวีแก้ไขแล้ว และได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงาน บันทึก เอกสาร และสำนวนที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาการกระทำของนาย ข. ผอ.สพว. ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกคำสั่งให้ชำระค่าปรับตามนัยมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยไม่มีอำนาจ

การพาณิชย์นาวิ พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยมีขอบด้วยกฎหมายทั้งหมดจนได้ข้อยุติ แต่กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์โดยกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวิได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาพิจารณาเรื่องดังกล่าว และคณะทำงานได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมทั้งอ้างอิงหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ มิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง การเปิดเผยน่าจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาข้อร้องเรียนของกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวิ ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวิ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
นางธิดา ศรีไพพรรณ
นายชัยรัตน์ มาประณีต
นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

หัวหน้าคณะที่ ๒
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสิงห์บุรีเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรีว่า นาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอรพมบุรี กับพวก มีส่วนได้เสียในสัญญาซื้อ/จ้าง ที่นายกเทศมนตรีตำบลบางน้ำเชี่ยว เป็นคู่สัญญาและบริหารงานโดยไม่มีจริยธรรม ยึดผลประโยชน์ของกลุ่มพวกพ้อง ขาดหลักจริยธรรม ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์หลายกรณี ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อขอทราบผลการร้องเรียน และใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง บันทึกถ้อยคำของพยานทุกปากที่ให้ไว้ ต่อคณะกรรมการการสอบสวน พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนข้อเท็จจริง และรับรองสำเนาถูกต้องทั้งหมด

จังหวัดสิงห์บุรีมีหนังสือ ลับ ที่ สท ๐๐๓๗.๔/๔๙ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า การตรวจสอบข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากมีบางประเด็นที่ยังไม่ชัดเจน และได้เร่งรัด ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแล้ว คาดว่าจะได้ข้อยุติภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จึงเห็นว่าการเปิดเผย ข้อมูลดังกล่าวในขณะนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดสิงห์บุรีแล้ว สรุปได้ความว่า อำเภอรพมบุรี ได้รับคำสั่งจากจังหวัดสิงห์บุรีให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ อำเภอรพมบุรีจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๕๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลตำบล บางน้ำเชี่ยว อำเภอรพมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี โดยคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้แบ่งประเด็นการพิจารณาออกเป็น ๗ ประเด็น และได้เรียกพยานบุคคลพร้อมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องมาตรวจสอบ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สิงห์บุรีทราบ แต่เนื่องจากยังมีความไม่ครบถ้วนสมบูรณ์บางเรื่อง เช่น คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและนายอำเภอรพมบุรี ไม่ได้สรุปและเสนอความเห็นไว้ในสำนวน และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังไม่ได้เรียกพยานบางคน และผู้อุทธรณ์ ในฐานะผู้ร้องเรียนไปให้ถ้อยคำ ตามแนวทางปฏิบัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น จังหวัดจึงได้สั่งการให้อำเภอรพมบุรี ไปดำเนินการดังกล่าวให้ถูกต้อง โดยในขณะนี้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงอยู่ระหว่างการเรียกพยานบุคคล และผู้ร้องเรียนไปให้ถ้อยคำ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ในขณะนี้การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนายกเทศมนตรีตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอรพมบุรี กับพวก อยู่ระหว่างการดำเนินการซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ โดยจังหวัดสิงห์บุรีไม่อาจกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จที่แน่นอนได้ ดังนั้น เพื่อมิให้ กระทบสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์เกินสมควร คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งมีใช้บันทึกถ้อยคำของพยาน ทั้งนี้เพราะเห็นว่าการเปิดเผยดังกล่าวมิได้มีผลให้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การ บังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำของพยานทุกปาก เนื่องจากในขณะนี้จังหวัดสิงห์บุรีได้สั่งการให้เรียกผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนและพยานบางคนไปให้ถ้อยคำ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในขณะนี้อาจมีผลกระทบต่อ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงยังไม่สมควรเปิดเผยในขณะนี้ แต่ทั้งนี้เมื่อกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ก็ยังสามารถใช้สิทธิในการขอข้อมูล ข่าวสารในส่วนที่ยังไม่เปิดเผยนี้ต่อจังหวัดสิงห์บุรีได้อีกครั้ง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง บันทึกถ้อยคำของพยานทุกปากที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายขจิตกัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศโยธิน

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๗/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับการ
ดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดคณะเกษตรศาสตร์
และทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จังหวัดชลบุรีมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒
ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสอบสวนและลงโทษผู้อุทธรณ์
ทั้งหมด พร้อมรับรองสำเนา กรณีมหาวิทยาลัยฯ มีคำสั่ง ที่ ๒๕๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๒ ไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกโดยสำนักอธิการบดี มีบันทึกลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์
แจ้งผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสาร สรุปว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กรณีการขอสำนวนการสอบสวนทั้งหมดทุกแผ่นของ

- (๑) คณะกรรมการสืบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งที่ ๑๓๑๑/๒๕๕๐
- (๒) คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น ตามคำสั่งที่ ๒๑๑/๒๕๕๑
- (๓) คณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามคำสั่งที่ ๓๗๖/๒๕๕๑
- (๔) คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งที่ ๔๐๓/๒๕๕๒ และ
- (๕) หรือคณะบุคคลอื่นที่มีทั้งหมดที่มีผลต่อการลงโทษ

นั้น มหาวิทยาลัยฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม (๔) โดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม (๑) (๒)
และ (๓) โดยให้เหตุผลว่า ข้อ (๑) และ (๒) เป็นเอกสารชั้นพิจารณาเพื่อสืบหาความจริง ไม่ใช่สำนวนในชั้นการสอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรง และไม่ใช่นำส่วนที่มีผลต่อการพิจารณาทำคำสั่งลงโทษ ข้อมูลข่าวสารตาม (๓) คำสั่งที่ ๓๗๖/๒๕๕๑ ได้ถูกยกเลิก
โดยคำสั่งตาม (๔) สำนวนของคณะกรรมการตามคำสั่งดังกล่าวจึงไม่มีผลต่อการพิจารณาทำคำสั่งลงโทษ ส่วนข้อมูลข่าวสารตาม (๕)
ไม่มี

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ กรณีการขอสรุปการอุทธรณ์คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ตามบันทึก
ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ นั้น เนื่องจากรักษาการแทนอธิการบดีเพียงแต่มอบหมายให้งานนิติการสรุปความหนังสืออุทธรณ์เท่านั้น
มิได้มอบให้พิจารณา และเรื่องอยู่ระหว่างการติดตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ทราบต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ กรณีขอทราบผล/สาเหตุ/มติที่ประชุมที่ยกเลิกคำสั่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ได้เปิดเผย
โดยแนบสำเนาข้อมูลข่าวสารให้แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำเนบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์
ถูกคำสั่งลงโทษทั้งหมดทุกแผ่นนั้น ข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกถ้อยคำบุคคลได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า แม้จะปกปิด
ในส่วนของการขอแล้ว ในส่วนของข้อความก็ยังสามารถทำให้ทราบได้ว่าใครเป็นผู้ให้ถ้อยคำ ซึ่งหากเปิดเผยอาจทำให้เกิดอันตราย
แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจไม่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนพยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสั่งลงโทษ ได้เปิดเผยโดยแนบสำเนาข้อมูลข่าวสารให้แล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ กรณีขอสำเนามติหรือรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย
ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๒ มหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า การสั่งลงโทษ

ย่อมต้องเป็นไปตามมติคณะกรรมการฯ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติเป็นอย่างไดย่อมปรากฏในคำสั่งลงโทษแล้ว ไม่จำเป็นต้องสำเนามติคณะกรรมการฯ ให้อีก

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มีกรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีนำโครงเหล็กหลังคาเดินที่ของมหาวิทยาลัยฯ ไปจำหน่ายในลักษณะเศษวัสดุ โดยมีได้ดำเนินการ ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ และนำวัสดุส่วนตัวมาปะปนกับวัสดุของทางราชการ ทำให้ไม่สามารถทราบราคา วัสดุของทางราชการที่แท้จริง ทั้งไม่รับนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายวัสดุส่งกองคลัง แต่กลับมีการนำส่งหลังจากแต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวแล้ว อันสื่อถึงเจตนาทุจริต มหาวิทยาลัยฯ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกระทำดังกล่าวถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ซึ่งที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติให้ไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ มหาวิทยาลัยฯ จึงมีคำสั่ง ที่ ๒๖๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๒ ไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยฯ ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสอบสวน และลงโทษผู้อุทธรณ์ทั้งหมดเพื่อประกอบการใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อไป มหาวิทยาลัยฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสอบสวนและลงโทษผู้อุทธรณ์ทั้งหมด พร้อมรับรอง สำเนาถูกต้อง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งประกอบด้วยสำนวนการสอบสวนทั้งหมดทุกแผ่นของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวน ข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนวินัย และคณะบุคคลอื่นทุกคณะนั้น มหาวิทยาลัยฯ ได้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่ง ที่ ๔๐๓/๒๕๕๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น จึงมีข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยฯ ยังมิได้เปิดเผยที่คณะกรรมการฯ ต้องพิจารณา คือ สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ๑๓๑๑/๒๕๕๐ สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามคำสั่ง ที่ ๒๑๑/๒๕๕๑ สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ สอบสวนวินัยตามคำสั่ง ที่ ๓๗๖/๒๕๕๑ และสำนวนการสอบสวนของคณะบุคคลอื่นที่มีผลต่อการลงโทษ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็น ผู้ถูกลงโทษทางวินัย ย่อมมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนและลงโทษอันรวมถึงการสอบสวนทั้งในชั้นการสืบสวน สอบสวนข้อเท็จจริงและในชั้นการสอบสวนทางวินัยเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป เมื่อการสอบสวนและดำเนินการทางวินัย แก่ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมหาวิทยาลัยฯ มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในกระบวนการสอบสวนและลงโทษดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ สืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยที่มหาวิทยาลัยฯ ยังมิได้เปิดเผยทั้งหมดจึงเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่สำนวนการสอบสวนของคณะบุคคลอื่นซึ่งมหาวิทยาลัยฯ อ้างว่าไม่มี หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สรุปการอุทธรณ์คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ตามบันทึกลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ แจ้งว่าอยู่ระหว่างการติดตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไปนั้น เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอเพียงเอกสารสรุปการอุทธรณ์ มิได้ขอทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความ ครอบครองของหน่วยงาน จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผล/สาเหตุ/มติที่ประชุมที่ยกเลิกคำสั่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมด มหาวิทยาลัยฯ แจ้งว่า ได้เปิดเผย โดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกผู้อุทธรณ์ถูกคำสั่ง ลงโทษทั้งหมดทุกแผ่นนั้น มหาวิทยาลัยฯ แจ้งว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนพยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง กับการสั่งลงโทษโดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนบันทึกถ้อยคำบุคคล ซึ่งหน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกละเมิดทางวินัย ย่อมมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนและลงโทษอันรวมถึงรายละเอียดของการให้ถ้อยคำของบุคคลใดต่อคณะกรรมการสอบสวน เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ซึ่งตามสำนวนการสอบสวน ผู้ให้ถ้อยคำส่วนใหญ่เป็นข้าราชการที่รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน และได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงเฉพาะในส่วนของตน ประกอบกับหลักการให้ถ้อยคำในการสอบสวนโดยทั่วไปนั้น การให้ถ้อยคำใดต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ผู้ให้ถ้อยคำต้องให้ถ้อยคำตามความเป็นจริงในส่วนที่ตนรู้เห็น และไม่เป็นการกล่าวร้ายผู้ใด หากมิได้ให้ถ้อยคำตามความเป็นจริง ผู้ให้ถ้อยคำนั้นต้องรับผิดชอบในการกระทำของตน เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว กรณีนี้เห็นควรเปิดเผยบันทึกถ้อยคำบุคคลโดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ มติหรือรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๒ มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการออกคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิรับรู้และเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

นายชัชฎาภย์ บุรุษพัฒน์

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

นายสมชาย หอมลออ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

หัวหน้าคณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน จังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน จังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งประกอบกิจการในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เกี่ยวกับมุงลวดและเหล็กตัด ถูกชะลอการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (กระจก อลูมิเนียม ฝ้าเพดาน) โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนได้แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากได้รับหนังสือร้องเรียนว่าการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น มีการปิดกั้นทางสาธารณะประชาชนไม่สามารถเดินทางที่สาธารณะได้ ผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าจะมีผู้ร้องเรียนจริง จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ขอคัดสำเนาใบขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (๒๒ ก.พ. ๕๒)
๒. ขอคัดสำเนา (หนังสือ) ผู้ร้องเรียนห้างหุ้นส่วนจำกัด ก.

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนมีหนังสือ ที่ นบ ๗๒๑๐๔/๔๐๙ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารลับตามข้อ ๑๒ (๓) และข้อ ๑๕ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยทั้งหมดหรือบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เพราะข้อมูลข่าวสารของราชการจะถูกนำไปเป็นหลักฐานในการฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่งต่อศาลได้ ซึ่งจะทำให้ไม่มีผู้ใดกล้าที่จะร้องเรียน หรือให้ทางราชการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ไม่พบเหตุหรือมีมูลความผิดตามที่ร้องเรียน หรือให้ตรวจสอบ ทางราชการก็จะยุติเรื่อง จึงไม่ส่งผลเสียหายแก่ผู้ถูกร้องเรียนหรือถูกให้ตรวจสอบแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดนนทบุรี ได้รับหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๒ จากบุคคลที่ไม่ระบุนาม ร้องเรียนห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ซึ่งเป็นของผู้อุทธรณ์ ว่าได้ประกอบกิจการสร้างความเดือดร้อน ให้แก่ผู้อื่น มีการปิดกั้นทางสาธารณะประชาชนไม่สามารถเดินทางที่สาธารณะได้

อำเภอบางใหญ่ได้แจ้งให้ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนตรวจสอบข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน จึงส่งเจ้าหน้าที่ส่วนสาธารณสุขพร้อมประสานงานกับหัวหน้าสถานีอนามัยตำบลบางเลนในฐานะเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตรวจสอบบริเวณทางเดินสาธารณะหน้าห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ปรากฏว่ามีโต๊ะ และที่นั่ง (ม้าหิน) ป้ายเหล็กโฆษณาติดตั้งคร่อมเขตทางเท้า กระถางต้นไม้ สิ่งกีดขวางทางสาธารณะจริง เจ้าหน้าที่จึงแจ้งให้ทำการรื้อถอนสิ่งกีดขวางทางเท้าทั้งหมด แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ไม่ได้ดำเนินการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ และได้ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปตรวจติดตามผลและเจรจา เพื่อให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. แก้ไขปัญหาตลอดมา โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ได้โต้แย้งว่าสิ่งกีดขวางทางเท้าไม่เกี่ยวข้องกับกิจการของตน การประกอบกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ไม่เคยสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น และไม่ได้รู้กล่าวทางเดินเท้าสาธารณะ จึงไม่มีผลต่อการพิจารณาออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาต องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนได้พิจารณาแล้วและเห็นว่าลักษณะ

โดยรวมในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ไม่ขัดต่อข้อบัญญัติของตำบล จึงได้ออกใบอนุญาตให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. และปัจจุบันผู้ถือหุ้นได้รับใบอนุญาตดังกล่าวไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ซึ่งไม่ได้ระบุชื่อของผู้ร้องเรียน การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนฉบับดังกล่าวแก่ผู้ถือหุ้น จะทำให้ผู้ถือหุ้นทราบว่าการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน ได้ชะลอการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนั้น เนื่องจากมีผู้ร้องเรียนการประกอบกิจการของผู้ถือหุ้นจริง มิใช่การดำเนินงานที่ไม่โปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนได้จัดส่งมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ปรากฏว่าได้มีการกำหนดชั้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามที่หน่วยงานกล่าวอ้าง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตามในหนังสือร้องเรียนนั้นกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเรียนไม่กล้าที่จะระบุชื่อเพราะกลัวว่าถ้าถึงผู้ถูกร้องเรียน ผู้ร้องเรียนและครอบครัวต้องได้รับอันตรายจากลูกน้องของผู้ถูกร้องเรียนอย่างแน่นอน นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนยังอ้างด้วยว่า หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะถูกนำไปเป็นหลักฐานในการฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่งต่อศาลได้ ซึ่งจะทำให้ไม่มีผู้ใดกล้าที่จะร้องเรียนหรือให้ทางราชการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้มีการเปิดเผย ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจทำให้การเปิดเผยเป็นเหตุให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว สมควรให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยสามารถใช้ดุลพินิจในการปกปิดข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงผู้ร้องเรียนได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ถือหุ้น โดยสามารถใช้ดุลพินิจในการปกปิดข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงผู้ร้องเรียนได้

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นางธิดา ศรีโพพรรณ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจฉิน

นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดเกี่ยวกับรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด จังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด เพื่อขอสำเนารายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๔ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๒

องค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดมีหนังสือ ที่ นม ๙๗๕๐๑/๒๔๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า อยู่ในระหว่างการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด การให้สำเนาเอกสารดังกล่าวอาจเป็นเหตุในการนำไปสู่การกลั่นแกล้งหาเสียงในการเลือกตั้ง ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดจะให้สำเนาเอกสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์หลังการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดเสร็จสิ้นแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่มีคำรับรองถูกต้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาและจะได้สามารถนำไปชี้แจงรายละเอียดให้แก่ประชาชนได้ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดมีหนังสือ ที่ นม ๙๗๕๐๑/๓๕๐ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดจะให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์หลังการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดเสร็จสิ้นแล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ส่วนการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดนั้นมีการดำเนินการระหว่างวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๒ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดอ้างเหตุในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่าเป็นช่วงการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาด และอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่การกลั่นแกล้งนั้น จึงเป็นการกล่าวอ้างอย่างเลื่อนลอยไม่อยู่บนหลักเหตุและผล

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดที่มีการรับรองแล้ว ไม่อยู่ในข้อห้ามตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และเหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลหินดาดอ้างว่าจะให้ข้อมูลข่าวสารในภายหลังก็ไม่ใช่เหตุผลที่จะอ้างได้ตามกฎหมาย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การ
บริหารส่วนตำบลหินดาดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์
นายจำนง เจริญฉัตร
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม
นางมัลลิกา คุณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๐/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับเอกสารการร้องทุกข์

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหนังสือ ที่ กก ๐๒๐๓/พิเศษ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ขอเอกสารที่นาง ก. นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการพิเศษ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร้องทุกข์ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ที่ได้กล่าวพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๐.๓.๒/๑๕๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ซึ่งการเปิดเผยอาจจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมหรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กก ๐๒๐๓.๐๓/พิเศษ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงาน ก.พ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสืบเนื่องจากการที่ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งแต่งตั้งจากปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ปฏิบัติหน้าที่รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และให้ผู้อุทธรณ์ทำหน้าที่ประธานกรรมการตรวจรับพัสดุ โครงการจัดหาระบบสารสนเทศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมาปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีคำสั่งให้นาง ก. ไปปฏิบัติราชการที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหารในสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นาง ก. จึงมีหนังสืออุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมต่อสำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า การยื่นอุทธรณ์เกินระยะเวลา จึงยกคำร้องของนาง ก. ต่อมานาง ก. ได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และในหนังสือร้องทุกข์ดังกล่าวได้กล่าวพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ ต่อมา นิตกร สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้เรียกให้ผู้อุทธรณ์ไปชี้แจงข้อเท็จจริงในประเด็นเกี่ยวกับคุณวุฒิ คุณสมบัติของผู้อุทธรณ์ ซึ่งนาง ก. ได้กล่าวอ้างว่า นาง ก. มีคุณสมบัติสูงกว่าผู้อุทธรณ์ทุกด้านทั้งการเข้าสู่ตำแหน่งระดับ ๘ อัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่ง และได้กล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปไม่มีความเกี่ยวข้องและไม่มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาทำหน้าที่ประธานกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการจัดหาระบบสารสนเทศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์ทุจริตโครงการจัดหาระบบสารสนเทศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้ลงทุนไปจำนวน ๖๗ ล้านบาท ผู้อุทธรณ์จึงอยากทราบนอกเหนือจากประเด็นที่นิตกร สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เรียกให้ผู้อุทธรณ์ไปชี้แจงข้อเท็จจริงแก่ข้อกล่าวหาแล้ว ยังมีข้อกล่าวหาอื่นอีกหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ส่วนที่ ๓ ที่ กก ๐๒๐๓/พิเศษ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ขอเอกสารที่นาง ก. นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการพิเศษ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร้องทุกข์ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมที่ได้กล่าวพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมต่อไป แต่สำนักงาน ก.พ. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ก.พ. ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงว่า หนังสือร้องทุกข์ดังกล่าวเป็นคำร้องทุกข์ของนาง ก. ว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) นาง ก. ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องขอ อย่างไรก็ดี สำนักงาน ก.พ. ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม หากเปิดเผยก็อาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนข้อเท็จจริง นางวัลลภาฯ ก็อาจนำข้อมูลไปฟ้องร้องต่อไปได้ และไม่เกี่ยวกับผู้ถูกร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอ คือ เอกสารที่นาง ก. ร้องทุกข์ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า เอกสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นเอกสารข้อมูลที่นาง ก. ได้ร้องทุกข์ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) นาง ก. โดยหนังสือร้องทุกข์กล่าวหาถึงผู้ถูกร้องบางส่วน ซึ่งผู้ถูกร้องก็ได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวจากนิตกร สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้ผู้ถูกร้องมาชี้แจงข้อเท็จจริงแก้ข้อกล่าวหาซึ่งทำให้ผู้ถูกร้องเกิดข้อสงสัยว่า ในหนังสือร้องทุกข์ของนาง ก. อาจมีข้อความที่ทำให้ผู้ถูกร้องได้รับความเสียหายได้ เมื่อคณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ข้อความที่พาดพิงถึงผู้ถูกร้องมีลักษณะทำนองเดียวกันกับข้อมูลที่นิตกร สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบ และเมื่อไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ แต่อย่างไรก็ตามการเปิดเผยโดยให้ผู้ถูกร้องคัดสำเนาอาจมีผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลภายในหน่วยงานดังกล่าวได้ จึงสมควรเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องเข้าตรวจดูเฉพาะข้อความที่พาดพิงถึงผู้ถูกร้องเท่านั้น โดยไม่ให้คัดสำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.พ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอ โดยให้เข้าตรวจดูเฉพาะข้อความที่พาดพิงถึงผู้ถูกร้องเท่านั้น แต่ไม่ให้คัดสำเนา

นายสมยศ เชื้อไทย
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์
นายสุพจน์ ไพบุลย์

หัวหน้าคณะที่ ๓
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วย และนายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๑/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓ เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓ ขอรบว่า ปัจจุบันนางสาว ก. และนาง ข. ทำงานอยู่ที่ใด

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๑๙/๕๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ เนื่องจากตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลทำให้ไว้วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ และมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องนางสาว ก. และนาง ข. จำเลยที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ ต่อมาศาลแขวงสมุทรปราการมีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๑/๒๕๕๕ ให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงินแก่โจทก์เป็นเงินจำนวน ๑๕,๖๑๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ ชำระแทน แต่จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓ ขอรบว่า ปัจจุบันนางสาว ก. และนาง ข. ทำงานอยู่ที่ใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการบังคับคดีกับจำเลย แต่สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๑๙/๖๐๖๒๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ขี้แจงเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติบังคับให้นายจ้างที่มีลูกจ้างเป็นผู้ประกันตนต้องยื่นแบบแสดงรายชื่อผู้ประกันตน อัตราค่าจ้าง และข้อความอื่น ตามแบบที่กำหนดต่อสำนักงานประกันสังคม และให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดแล้วนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน รวมกับเงินสมทบในส่วนของนายจ้างส่งให้สำนักงานประกันสังคมพร้อมทั้งแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่กำหนด เพื่อสร้างหลักประกันและให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น ซึ่งประสบอันตราย เจ็บป่วย พุพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน ด้วยเหตุนี้ มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงบัญญัติห้ามเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้จากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หากฝ่าฝืนต้องรับโทษตามกฎหมาย แต่ถ้การเปิดเผยนั้นเป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี กฎหมายอนุญาตให้เปิดเผยได้ ดังนั้น ข้อมูล

ข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงเป็นไปเพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และเมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา ๑๕ (๒) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือข้อมูลส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร หรืออาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่สำนักงานประกันสังคมได้มาดังกล่าวมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยและผู้ใช้ข้อมูลมาไม่ประสงค์ให้สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยต่อผู้อื่น ประกอบกับมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นได้หากได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นหรือการเปิดเผยนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ (๑) ถึง (๙) ดังนั้น ในกรณีนี้การที่ผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาประสงค์จะขอข้อมูลส่วนบุคคลของลูกหนี้ตามคำพิพากษาเพื่อรายงานเจ้าพนักงานบังคับคดียึดเงินเดือนของลูกหนี้ตามคำพิพากษาโดยอ้างว่ามีข้อยกเว้นมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ในส่วนของข้อยกเว้นที่ให้เปิดเผยข้อเท็จจริงได้กรณีเพื่อการพิจารณาคดี ให้สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว นั้น เป็นความเข้าใจคลาดเคลื่อน กล่าวคือ ตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลได้ หากเป็นการเปิดเผยต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เป็นการพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ส่งเสริมให้การบริหารงานของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส มุ่งต่อประโยชน์สุขของประชาชนมากยิ่งขึ้น แสดงว่าการเป็นผู้ที่มีสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงหมายถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้เพื่อจัดทำภารกิจของรัฐเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือบริการสาธารณะเท่านั้น แต่ในกรณีนี้การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการบังคับชำระหนี้ทางแพ่ง ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างเอกชนกับเอกชนที่มีสิทธิตามกฎหมายเอกชน ในการบังคับชำระหนี้หรือวางระบบประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ สำหรับข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ให้สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อเท็จจริงได้หากกรณีเพื่อการพิจารณาคดีนั้นหมายถึงการเปิดเผยข้อเท็จจริงโดยศาลมีคำสั่งให้เปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการมีคำพิพากษาหรือชี้ขาดตัดสินคดีก่อนมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเท่านั้น แต่ในกรณีนี้ศาลได้มีคำพิพากษาคัดสินคดีเป็นที่สิ้นสุดแล้ว จึงมิใช่การเปิดเผยเพื่อการพิจารณาคดีดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้นเมื่อข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามกฎหมายกำหนดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อบริษัทประกันสังคมได้ และสำนักงานประกันสังคมก็จะกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคม นอกจากนี้การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้มีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้หรือวางหลักประกันการชำระหนี้ได้อยู่แล้ว ฉะนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๓ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สถานที่ทำงานของนางสาว ก. และนาง ข. เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอกและหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อบริษัทประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ และในกรณีนี้ไม่ปรากฏว่ามีเหตุผล

ความจำเป็นเพียงพอลักษณะที่จะทำให้ผู้ขอข้อมูลได้รับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม
ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง
ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอข้อมูลร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้ขอข้อมูลทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
นายอิทธิพล โตมรศักดิ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายบรรเจตน์ ภาศิริรัตน์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลท่าแพ จังหวัดนครศรีธรรมราชเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลท่าแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าแพได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ หนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ และหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลท่าแพ เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร รวมจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารเกี่ยวกับที่ผู้อุทธรณ์ได้เซ็นรับรองผู้สูงอายุ
๒. เอกสารการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกาย ๖ ตัว
๓. เอกสารและรายละเอียดการจัดซื้อผ้าถุงโครงการจัดงานสงกรานต์

เทศบาลตำบลท่าแพมีหนังสือ ที่ นศ ๕๓๓๐๑/๐๓๔๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องปลัดเทศบาล มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๑

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลท่าแพ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ขอให้จริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าแพเห็นว่า การดำเนินงานของเทศบาลตำบลท่าแพเกี่ยวกับ เงินเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ตลอดจนการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายและการจัดซื้อผ้าถุงโครงการจัดงานสงกรานต์ อาจมีการดำเนินการ ที่ไม่โปร่งใส จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นต่อนายกเทศมนตรีตำบลท่าแพ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของเทศบาลตำบลท่าแพได้พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้แจ้งว่าต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ไม่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของเทศบาล ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้นไม่ใช่ข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๙ และผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ได้ประสานด้วยวาจาผ่านทางโทรศัพท์ว่า ในขณะที่เทศบาลตำบลท่าแพได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เทศบาลตำบลท่าแพได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกาย ๖ ตัว และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารการจัดซื้อ ผ้าถุงตามโครงการวันสงกรานต์ และวันผู้สูงอายุ ประจำปี ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลท่าแพได้ดำเนินการจัดซื้อ เสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัด ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกด้วย เมื่อพิเคราะห์ถึงการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีการขอจำนวนมาก หรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ตามที่เทศบาลตำบลท่าแพกล่าวอ้าง ย่อมไม่มีเหตุที่จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเอกสารการจัดซื้อทั้งสองรายการมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนรวมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงให้เทศบาลตำบลท่าแพปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลท่าแพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้น สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ให้ปกปิด

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๓/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับฎีกา
เบิกจ่ายเงิน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิด
อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. สำเนาฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการควบคุมและป้องกันโรคระบาด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒
๒. สำเนาฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าอาหารโครงการประชุมประชาคม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิดมีหนังสือ ที่ อย ๔๔๒๐๑/๑๖๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ร้องขอไม่เป็นเอกสารที่จำเป็นต้องเปิดเผย ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิด ประกอบกับข้อมูลข่าวสาร
ที่ขอให้จัดส่งมาแล้วข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อองค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิดจำนวน ๒ รายการ คือ
สำเนาฎีกาเบิกเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดทำประชาคมหมู่บ้านตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๑ และโครงการ
ควบคุมและป้องกันโรคระบาดต่างๆ ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิด
ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าไม่อยู่ในประเภทข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้
ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับคำขอไม่ระบุเหตุผลของการขอเอกสารไว้
นอกจากนั้น หากผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิดอยู่ด้วย มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิดก็สามารถสอบถามกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ หรือตั้งกระทู้ถามคณะผู้บริหารในการประชุมสภาองค์การ
บริหารส่วนตำบลได้ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการเป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการตามอำนาจ หน้าที่ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลลาดชิดที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมีการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายตามโครงการเรียบร้อยแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสาร
ของทางราชการในการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนทั่วไปอาจยื่นคำขอเพื่อตรวจสอบ
การปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อที่อ้างว่าผู้อุทธรณ์
ไม่ระบุเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารนั้น ไม่ใช่เหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ส่วนข้อที่อ้างว่าผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ลาดชิดซึ่งสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้ด้วยการตั้งกระทู้ถามในสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิดนั้น
คุณสมบัติการเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวไม่เป็นการตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ที่จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิดกรณีจึงมี
เหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการแก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วย ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน การเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลลาดชิด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้อง มิให้เปิดเผย

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๔/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน เกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาล
ตำบลสว่างแดนดิน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบล
สว่างแดนดิน เพื่อขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงบดุลรายรับ รายจ่าย เงินสะสมประจำปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ ทุกรายการที่คณะผู้บริหาร
ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน

รายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบการรับโอนย้ายพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำกองช่าง กองการศึกษา สำนักงาน
ปลัดเทศบาลฯ ที่มาดำรงตำแหน่งในแต่ละกองงานดังกล่าว

รายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการบัญชีเบิกจ่ายน้ำมันรถยนต์ฝ่ายป้องกันสาธารณภัยและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่
วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒

เทศบาลตำบลสว่างแดนดินมีหนังสือ ที่ สน ๕๒๑๐๑/๓๕๖ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ แจ้งผู้อุทธรณ์ปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ให้เหตุผลแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงของอุทธรณ์เรื่องนี้มีเพียงพอที่จะพิจารณาโดยไม่ต้องฟังข้อเท็จจริง
เพิ่มเติมอีก เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน
ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่สามารถเปิดเผยต่อประชาชนได้อยู่แล้ว เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน
และตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลสว่างแดนดินซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบ
การดำเนินงานของฝ่ายบริหารของเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน จึงมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปดำเนินการตรวจสอบตาม
อำนาจหน้าที่ในการปกป้องรักษาประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานและประชาชน การที่เทศบาลตำบลสว่างแดนดินปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นการไม่ชอบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาล
ตำบลสว่างแดนดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร	หัวหน้าคณะที่ ๔
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์	กรรมการ
นายจำนง เฉลิมฉัตร	กรรมการ
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต จันทิมา	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ	กรรมการ
นางมัลลิกา คุณวัฒน์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๒ (๒๖๓)

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๕/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางช้างเกี่ยวกับผลการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง จังหวัดนครปฐม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหานางสาว ก. เจ้าพนักงานพัสดุ ๑ องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง เป็นข้าราชการประพฤติตนไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีผู้อุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้างมีหนังสือ ที่ นฐ ๗๒๒๐๑/๕๑๕ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจังหวัดนครปฐม หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ขอโดยตรงจากจังหวัดนครปฐม

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนต่ออำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ว่านางสาว ก. มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับร้อยเอก ข. สามีของผู้อุทธรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้างจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผลการสอบข้อเท็จจริงสรุปว่านางสาว ก. ไม่ได้ประพฤติตามที่ถูกกล่าวหา องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้างจึงมีหนังสือ ที่ นฐ ๗๒๒๐๑/๔๕๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๑ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวต่ออำเภอสามพราน ต่อมาได้มีหนังสือจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม ที่ มท ๐๔๓๒.๔/๑๔๔๔ แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้างดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ซึ่งขณะนี้การสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมยังไม่เสร็จสมบูรณ์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นผลการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน แม้ในเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนตำบลบางช้างจะได้แจ้งสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงไปยังอำเภอสามพรานแล้วว่า ผู้ถูกร้องเรียนไม่มีความผิดตามข้อร้องเรียน แต่เนื่องจากการแจ้งให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ทำให้การดำเนินการเรื่องนี้ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อกระบวนการสอบข้อเท็จจริง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต นัจฉลิม
นางมัลลิกา คุณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ
นายจ่านัง เฉลิมฉัตร

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๖/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางานเกี่ยวกับข้อมูลและที่อยู่
ของบุคคลต่างด้าว

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางานว่า บุคคล ๒ ราย คือ นาย ก. และนาย ข. สัญชาติอินเดีย ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ปัจจุบันบุคคลทั้งสองยังคงได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยหรือไม่ และมีอยู่ที่แจ้ง ต่อกรมการจัดหางานว่าบุคคลทั้งสองมีที่อยู่ ณ ที่ใด

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวมีหนังสือ ที่ รง ๐๓๐๗/๔๖๕๕ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูล ใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตาม มาตรา ๒๔ (๑) - (๔) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่นาย ก. และนาย ข. ให้มาไม่มีหนังสือยินยอมให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง สรุปได้ความว่า บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) เป็นผู้ค้าประกันสินเชื่อของบริษัท พ. จำกัด ต่อธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) โดยมีบริษัท พ. จำกัด และบุคคลต่างด้าว ๒ คน คือ นาย ก. นาย ข. และคนไทย ๑ คน คือ นางสาว ค. ได้ตกลงค้าประกันการค้าประกันของ บสย. ต่อมาบุคคลทั้งสามและบริษัท พ. จำกัด ได้ผิดสัญญาต่อธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เป็นเหตุให้ บสย. ต้องชำระหนี้แทนเป็นเงิน จำนวน ๒,๗๔๒,๓๑๙.๕๗ บาท บุคคลและบริษัทดังกล่าวจึงต้องชำระหนี้คืน บสย. พร้อมด้วยค่าเสียหาย บสย. ได้ทวงถามแล้ว แต่บุคคลและบริษัทดังกล่าวไม่ชำระหนี้ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก บสย. มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ขอตรวจสอบว่า นาย ก. และนาย ข. ซึ่งเป็น ลูกหนี้ของ บสย. ยังคงประกอบกิจการอยู่ในประเทศไทยหรือไม่ หากยังคงประกอบกิจการบุคคลต่างด้าวทั้งสองได้แจ้งว่ามีที่อยู่ หรือภูมิลำเนาในประเทศไทย ณ ที่ใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาว่า สามารถดำเนินคดีกับบุคคลทั้งสองเป็นคดีล้มละลาย ได้หรือไม่ แต่สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวที่มิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า บสย. เป็นนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ จัดทะเบียน ณ สำนักงาน หุ้นส่วนบริษัท กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ช่วยเหลือภาระธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงิน จำนวนมากขึ้นตามวิธีการและอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ เช่น การค้าประกันสินเชื่อ เป็นต้น และอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของกระทรวงการคลัง ดังนั้น จึงถือได้ว่า บสย. คือหน่วยงานของรัฐหน่วยงานหนึ่ง และมีหน้าที่ต้องดำเนินการติดตามเร่งรัดหนี้สิน

ที่รัฐให้ความช่วยเหลือตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ในขณะที่คำขอตรวจสอบกรณีนี้ บสย. มีนาย จ. เป็นกรรมการและผู้จัดการทั่วไป มีอำนาจลงลายมือชื่อกระทำการแทน บสย. และ บสย. ได้มอบอำนาจให้ผู้ถือหุ้นในฐานะทนายความเป็นผู้ดำเนินการขอตรวจสอบกรณีดังกล่าวแทน และการมอบอำนาจให้ผู้ถือหุ้นเป็นผู้ดำเนินการแทนนั้น ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่ห้ามเป็นการเฉพาะว่า มีอาจกระทำได้ ดังนั้น การมอบอำนาจให้ผู้ถือหุ้นดำเนินการแทนจึงมีผลบังคับได้

นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอมิใช่ข้อมูลส่วนบุคคลอันมีอาจเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ เนื่องจากหากเป็นบุคคลคนไทยแล้ว ข้อมูลดังกล่าวผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบได้โดยง่าย และหากถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยได้ การดำเนินคดีกับผู้ก่อความเสียหายแก่บุคคลอื่นคงมีอาจกระทำได้ เพราะการดำเนินคดีไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีปกครอง หรือคดีล้มละลาย จำต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการ และภูมิฐานะของจำเลยเป็นสำคัญ เช่น คดีแพ่ง โจทก์ต้องฟ้องจำเลยต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ จะดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลอื่นที่จำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่มิได้ หรือในคดีล้มละลายต้องฟ้องลูกหนี้ต่อศาลล้มละลายกลางที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำนาจศาล ทั้งต้องฟ้องลูกหนี้ในขณะที่ยังคงประกอบกิจการในประเทศไทยก่อนฟ้องเป็นเวลา ๑ ปี ดังนั้น หากข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยได้ การจะตรวจสอบว่าลูกหนี้หรือผู้ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นว่าประกอบกิจการอยู่ ณ ที่ใด และมีภูมิลำเนา ณ ที่ใด เพื่อพิจารณาฟ้องร้องว่าจะฟ้องร้องในศาลใดคงมีอาจกระทำได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถือหุ้นเป็นทนายความในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก บสย. มีหน้าที่ในการฟ้องคดีต่อศาลล้มละลาย จึงมีความจำเป็นที่ต้องทราบข้อเท็จจริงว่า จำเลยซึ่งเป็นคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยและประกอบกิจการอยู่ ณ ที่ใด และมีภูมิลำเนา ณ ที่ใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นว่าจะสามารถฟ้องร้องจำเลยเป็นคดีล้มละลายได้หรือไม่ และเมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เอกสารการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงาน และข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ของคนต่างด้าว เป็นข้อมูลที่สำคัญการบริหารแรงงานต่างด้าวจัดทำขึ้นตามอำนาจหน้าที่ตามปกติทำนองเดียวกับสำนักงานทะเบียนราษฎรซึ่งผู้มีส่วนได้เสียสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และข้อมูลดังกล่าวมิได้มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนิยามของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นเพียงข้อมูลข่าวสารของราชการทั่วไปที่เกี่ยวกับบุคคล อีกทั้งการเปิดเผยก็ไม่กระทบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว และไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และหากไม่เปิดเผยก็อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเพราะไม่อาจฟ้องร้องคดีต่อศาลได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอได้พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายอีกราย โตมรศักดิ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วยจึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัยเรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๗/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวงเกี่ยวกับการจ้างพนักงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวง จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำร้องลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศรับสมัครพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ และการเลื่อนรับสมัครคนขับรถ

รายการที่ ๒ ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบตามประกาศรับสมัครพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒

รายการที่ ๓ เอกสารคำถาม คำตอบ และผลการสอบตามประกาศรับสมัครพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ และมีคำร้องลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ขอสำเนาหนังสือส่งขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวง เลขทะเบียนส่ง ๘๒๕ ที่ ชม ๘๗๕๐๒/ว ๘๒๕ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ และเลขทะเบียนส่ง ๘๒๖ ที่ ชม ๘๗๕๐๒/ว ๘๒๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวงมีคำสั่งท้ายคำขอดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ระบุเหตุผลแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวง หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยได้รับการแต่งตั้งเป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวง ต่อมานายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวงได้มีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวง

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวงชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เคยนำข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวงไปเผยแพร่ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียงของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวงหลายครั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวงจึงเกรงว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอผู้อุทธรณ์อาจนำข้อมูลข่าวสารไปเผยแพร่ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวง เนื่องจากผู้อุทธรณ์สงสัยว่าอาจมีการทุจริตเกี่ยวกับการสอบตามประกาศรับสมัครพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ และการเลื่อนตำแหน่งของรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวง

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การดำเนินงานและการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐที่สามารถเปิดเผยต่อประชาชนได้อยู่แล้ว เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติงานและตรวจสอบได้ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๒ ๒๗๑

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหาร
ส่วนตำบลน้ำบ่อหลวงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

นายจ่านง เกลิมฉัตร

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต น้าเฉลิม

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มন্ত্রী รูปสุพรรณ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๘/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท วิษุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท วิษุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานบริษัท วิษุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงบริษัท วิษุการบินฯ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือที่มีผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ที่ร้องเรียนไปยังกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ซึ่งเป็นเหตุให้บริษัท วิษุการบินฯ ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริง

รายการที่ ๓ รายงานผลการพิจารณาโทษทางวินัย

รายการที่ ๔ เอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาข้อเท็จจริง

บริษัท วิษุการบินฯ มีหนังสือ ที่ ผวท ๒๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยปกปิดรายชื่อของผู้ที่กล่าวหา ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าเป็นคำขอที่กว้างและไม่ระบุให้ชัดเจนว่าจะขอเอกสารฉบับใด ทั้งนี้ บริษัท วิษุการบินฯ ไม่ได้กล่าวถึงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท วิษุการบินฯ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่ามีผู้รายงานต่อผู้บริหารบริษัท วิษุการบินฯ ว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำการในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่างพนักงานกับฝ่ายบริหาร บริษัท วิษุการบินฯ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำการในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่างพนักงานกับฝ่ายบริหาร หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนบริษัท วิษุการบินฯ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า บริษัท วิษุการบินฯ ไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เนื่องจากไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ไม่ระบุให้ชัดเจนว่าจะขอเอกสารฉบับใด จึงไม่สามารถจัดหาเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ บริษัท วิษุการบินฯ ได้มีหนังสือ ที่ ผวท ๓๖๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ยืนยันว่าไม่พบเอกสารรายงานฉบับลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นต้นเหตุให้บริษัท วิษุการบินฯ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ เอกสารการสอบสวนถ้อยคำพยานทั้งหมดโดยไม่มีการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใด และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด เพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อบริษัท วิษุการบินฯ ยืนยันว่าค้นหาเอกสารซึ่งเป็นต้นเหตุให้บริษัท วิษุการบินฯ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ไม่พบจึงไม่มีเอกสารนั้นเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ได้

สำหรับกรณีที่ผู้ถือหุ้นประสงค์ให้บริษัท วิทยุการบินฯ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยไม่มีการปกปิดข้อมูลให้ผู้ถือหุ้นหรือข้อความอื่นใดนั้น สำหรับกรณีนี้เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าใครเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจมีผลกระทบ หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่บริษัท วิทยุการบินฯ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำ หรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

นายจ่านง เจริญฉัตร

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

หัวหน้าคณะที่ ๔

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือในราชการของกรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายและคดี กรุงเทพมหานคร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือเลขที่ กท ๐๔๐๕/๕๔๗๖ ที่ออกในวันหนึ่งวันใดในปี ๒๕๔๘

สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๕/๓๘๑๗ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า หนังสือดังกล่าวเป็นการให้ข้อแนะนำแก่สำนักงานเขตบางกอกน้อยในการปฏิบัติ ให้เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ซึ่งไม่ใช่การใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอันจะมีผลบังคับไปถึงผู้อุทธรณ์ การจะใช้ดุลพินิจ พิจารณาดำเนินการเป็นประการใด ย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ดังนั้น หนังสือให้ข้อแนะนำดังกล่าว จึงไม่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ และไม่เป็นประโยชน์ในการแสวงหาความยุติธรรมอันสมควรจะเปิดเผยให้ทราบแต่ประการใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสาร ที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้าง ดัดแปลงอาคารเลขที่ ๑๒๓/๒๗ ซอยเจริญสนิทวงศ์ ๒๕ ของนาย ก. และนาง ข. และได้ร้องเรียนไปยังสำนักงานเขตบางกอกน้อย โดยสำนักงานเขตบางกอกน้อย ได้ออกคำสั่งให้ระงับการก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร และให้เจ้าของอาคารทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้อุปถัมภ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้รับคำสั่งไม่ได้แก้ไขตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ คำสั่งดังกล่าวจึงถึงที่สุด และขาดอายุความฟ้องร้อง คดีอาญา ต่อมาในปี ๒๕๔๘ นาย ก. และนาง ข. ได้กลับมาทำการก่อสร้างต่อเติมจากเดิมอีกครั้ง สำนักงานเขตบางกอกน้อยจึงได้ มีคำสั่งให้นาย ก. รื้อถอนอาคารบางส่วน

ต่อมาผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นเจ้าของอาคารเลขที่ ๑๒๓/๓๒ แยก ๘ ซอยเจริญสนิทวงศ์ ๒๕ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย ได้รับคำสั่งจากสำนักงานเขตบางกอกน้อย ที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๒ ที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๔ และที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ให้ดำเนินการระงับการดัดแปลงอาคารจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตหรือได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ห้ามใช้อาคาร หรือเข้าไปในบริเวณอาคารส่วนที่ต่อเติม และให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคาร ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้อุทธรณ์มิได้ดำเนินการ ตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้น เพราะเห็นว่าตนเองไม่ได้ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร ตามที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยกล่าวอ้าง สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้แจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์และภริยา ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น สำนักงานเขตบางกอกน้อย ได้ดำเนินการเป็นสองมาตรฐานที่แตกต่างกันระหว่างคดี ของนาย ก. และคดีของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการขอความเป็นธรรม และปกป้องสิทธิของตนเอง ซึ่งต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีโอกาสเห็นหนังสือตอบโต้กันระหว่างสำนักงานเขตบางกอกน้อยกับปลัดกรุงเทพมหานคร และหนังสือ ของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ตอบโต้กับสำนักงานกฎหมายและคดี และบันทึกเรื่องราวท้ายหนังสือต่างๆ ปรากฏว่ามีการอ้างอิงถึง หนังสือเลขที่ กท ๐๔๐๕/๕๔๗๖ ประมาณปี ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักปลัด
กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย
นางธิดา ศรีไพพรรณ
นายชัยรัตน์ มาประณีต
นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

หัวหน้าคณะที่ ๒
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๐/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อยเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางกอกน้อย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย
เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. หนังสือของผู้อุทธรณ์ ฉบับร่าง ๔/๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งมีถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย
เพื่อขอคัดถ่ายเอกสาร พร้อมบันทึกเรื่องราวท้ายหนังสือ

๒. หนังสือของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ถึงประธานอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน
โดยสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้อ้างถึงหนังสือคณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน ที่ นร ๐๑๐๘/๑๓๘๓
ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ น่าจะเป็นหนังสือเลขที่ กท ๕๔๐๓/๓๙๔๘ และที่ชัดเจนคือมีเลขรับของสำนักงานคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ เลขรับที่ ๑๒๖๑ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เวลา ๐๙.๑๒ น. ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๓. หนังสือของสำนักงานเขตบางกอกน้อยถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เลขที่ กท ๕๔๐๓/๑๐๐๐๙ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐
พร้อมบันทึกเรื่องราวท้ายหนังสือ

๔. หนังสือของสำนักงานเขตบางกอกน้อย เลขที่ กท ๕๔๐๓/๒๙๔๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ พร้อมบันทึก
เรื่องราวท้ายหนังสือ

สำนักงานเขตบางกอกน้อยมีหนังสือ ที่ กท ๕๔๐๓/๓๙๔๘ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองกลาง ตามคดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๘๙๐/๒๕๕๐ หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยสามารถเสนอคำคัดค้านต่อผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยได้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งนี้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้
จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า

ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นเจ้าของอาคารเลขที่ ๑๒๓/๓๒ แยก ๘ ซอยเจริญสนิทวงศ์ ๒๕ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย
ได้รับคำสั่งจากสำนักงานเขตบางกอกน้อย ที่ กท ๕๔๐๓/๒๕๗๒ ที่ กท ๕๔๐๓/๒๕๗๔ และที่ กท ๕๔๐๓/๒๕๗๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม
๒๕๕๐ ให้ผู้อุทธรณ์ และนาง ก. เจ้าของอาคารดังกล่าวดำเนินการระงับการดัดแปลงอาคารจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตหรือได้รับแจ้ง
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ห้ามใช้อาคารหรือเข้าไปในบริเวณอาคารส่วนที่ต่อเติม และให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคาร ทั้งนี้ โดยอาศัย
อำนาจตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้อุทธรณ์มิได้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้น เพราะเห็นว่าตนเอง
ไม่ได้ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารตามที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยกล่าวอ้าง สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้แจ้งความ ดำเนินคดี
กับผู้อุทธรณ์และภริยา ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นฟ้องผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยกับพวกรวม ๔ คน ต่อศาลปกครองกลาง ตามคดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๘๙๐/๒๕๕๐ และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นต่อผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยเพื่อนำไปใช้ปกป้อง
สิทธิของตน แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๒ (๒๗๓)

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตบางกอกน้อยมีหนังสือที่ กท ๕๘๐๓/๔๘๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งเหตุการณ์การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองกลาง ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ จากสำนักงานเขตบางกอกน้อยหรือหน่วยงานของกรุงเทพมหานครแล้ว เป็นการขอข้อมูลซ้ำ พร้อมกันนี้สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาประกอบการพิจารณา และแจ้งว่าหนังสือ เลขที่ กท ๕๘๐๓/๑๐๐๐๙ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ตรวจสอบแล้วไม่มีเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การที่ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิในการฟ้องศาลปกครอง ก็มีได้ตัตสิทธิผู้อุทธรณ์ในการขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อพิเคราะห์ถึงการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีกรขอจำนวนมาก หรือบ่อยครั้งโดยไม่เหตอันสมควรตามที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยกล่าวอ้าง ดังนั้น จึงไม่มีเหตุที่จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำนักงานเขตบางกอกน้อย ยืนยันว่าไม่มีเอกสารดังกล่าว อยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตบางกอกน้อย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ นอกนั้นให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๑/๒๕๕๒**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงหัวหน้ากลุ่มงานปกครองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านสร้าง อำเภอบางปะอิน กรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีคำสั่ง ที่ ๑๓๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว

จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อย ๐๐๑๗๑/๒๐๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การป้องกันการตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย/ระเบียบว่าด้วยการเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวมทั้งการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ได้แก่ ผู้ร้องคัดค้านหรือพยาน ฯลฯ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านสร้าง อำเภอบางปะอิน ต่อมา มีผู้ร้องเรียนคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว อำเภอบางปะอินได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนฯ มีความเห็นว่า การเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านสร้าง อำเภอบางปะอิน เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ น่าเชื่อว่าเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม กล่าวคือ มีการให้เงินกับผู้มีสิทธิลงคะแนนเพื่อจูงใจให้เลือกผู้สมัครบางรายเป็นผู้ใหญ่บ้านเพื่อหวังผลในการเลือก อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘ (๑) ก และข้อ ๘๘ อำเภอบางปะอินได้รายงานผลการสอบสวนต่อจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเสนอให้ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีคำสั่ง ที่ ๑๓๕๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านทั้งหมดเพื่อแก้ข้อกล่าวหาและประกอบการใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากตำแหน่งต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านสร้าง อำเภอบางปะอินนั้น ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนดังกล่าว จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อพิจารณาของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่เห็นว่า การเปิดเผยจะทำให้ผู้ขอทราบถึงแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งอาจทำให้การดำเนินการเลือกผู้ใหญ่บ้านที่ต้องเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของผู้ร้องคัดค้านหรือพยานได้นั้น ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้า

การเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านและผู้ถูกร้องคัดค้าน จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนของหน่วยงานของรัฐ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ หากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเห็นว่าการเปิดเผยชื่อผู้ร้องคัดค้านหรือพยานอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงตัวบุคคลนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงตัวผู้ร้องคัดค้านหรือพยานได้ตามที่เห็นสมควร

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

นางธิดา ศรีไพพรรณ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒